

૭૧૯૪ કીસ્સા

તમીમ અનસારીકા.

ઉરદુ અખાન ગુજરાતી હરફેમેં

ચે કીતાબ અમદાવાદમાં નવી સડક ઉપર ગેટની પાસે

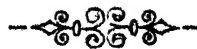
દુકાન નંબર ૧૧૩

છપાનેવાલા

આ હીખાચો અમદાવાદ મધ્યે,

ધીકાંટે—કંદોઇની વાડીના મેડા ઉપર શા. કેશવલાલ ગુલામચંદે
પોતાના “ધી અંદ્રપ્રકાશ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યો.

સને ૧૮૯૮.—૧૩૧૭ હીજરી.

કીરસા

તમીમ અનસારીકા.

સના ઓર હમ્દ મૈલાકી સુનો તુમ, જવાહીર ઓર સચે મોતી ચુનો તુમ.
 દેખો કયા બેસ હયે ઉસ પાક રખકા, તમાશા દેખતા હયે આપ સખકા.
 અઝીઝો ઉસકી કુદરતપર ધરો દીલ, કેકીસકીસરંગમે હયેગા વો શામીલ.
 કહીં ગુલ હયે કહીં ફૂલ હયે કહીં મોર, અધર દેખો ઉધર મૌનુદ હર ઠોર-
 કહીં ગુલશન કહીં ગુલશનકા માલી, કહીં ખુલખુલ કહીં ભંવરા ખ્યાલી.
 કહીં હાકોમ કહીં ઉમરા કહીં શાહ, કહીં સુરજ કહીં ઝોહરા કહીં માહ.
 કહીં રાજ કહીં રાવન કહીં રાવ, કહીં ખાદલ કહીં બીજલો કહીં બીવ.
 કહીં મતરખ કહીં સાકી કહીં જામ, કહીં સીતા કહીં લગ્નમન કહીં રામ.
 કહીં કુંવર કહીં ગોપી કહીં કાન, કહીં હીંદુ કહીં મોમીન મુસલમાન.
 કહીં ચાકર કહીં સરદાર હયે વો, કહીં સહરા કહીં ગુલઝાર હયે વો.
 કહીં મુક્તોસ કહીં દાતાર હયે વો, વલૈકીન સખકા પાલનહાર હયે વો.
 કહીં મુનસીફ કહીં અચ્ચાર હૈ વો, અધર દેખો ઉધર તય્યાર હયે વો.
 કહીં શાગીર્દ કહીં ઉસતાદ પુર રાઝ, કહીં શાઘર કહીં હૈગા સુખન સાઝ.
 કહીં કાદીર કહીં રહેમાન હયે વો, કહીં બીસમીલ કહીં બેખન હયે વો.
 કહીં બેઝીલ કહીં બીમાર હયે વો, કહીં નુરી કહીં અનવાર હયે વો.
 કહીં બે ચૈત કહીં બેખવાન બહયે વો, કહીં તાબાં કહીં મહેતાબ હયે વો.
 કહીં નાસીર કહીં મનસુર હયે વો, કહીં મસ્તો કહીં મખમુર હયે વો.
 કહીં ચતીમ કહીં મીસકીન હયે વો, કહીં ગમગીં કહીં રંગીન હયે વો.
 કહીં હયે વો સનાખવાં ઓર સનાઈ, કહીં રૌશનચીરાગ ઓર કહીં ઝીયાઈ
 કહીં રૌદા કહીં સૌદાવો વહશી, કહીં ઉરશી કહીં રહી ચો કુદસી.
 કહીં ખાકાં કહીં જમો નીઝામી, કહીં નુરી કહીં હયે વો ઈમામી.
 કહીં કાસમ કહીં રસતમ વ હાતમ, કહીં અહસન કહીં ફાઝલ વ આલમ.
 કહીં ખ્યાલી કહીં મવાલી વલી હયે, કહીં હીલાલી કહીં મઆલી અલીહયે.
 કહીં ફૈઝી કહીં ફરદી ફીરાકી, નહીં ખાકર કંહીહયે જમ સાકી.
 કહીં આઝમ કહીં મુનઝમ મોઅઝમ, કહીં મોહસીન કહીં મોઅમીન મુકરમ.
 કહીં નાફે કહીં ન્યામત લતીફયે, કહીં ઉરફેગની ઓર કહીં કસીફ હયે,

કહીં હુરમત કહીં રહમત વ અઝમત, કહીં અખર કહીં આઝીઝ વ ઉઝલત.
કહીં હીમ્મત કહીં દૌલત વ હશમત, કહીં હયે દર્દ કહીં હયે દામે ઉલકત.
કહીં હાશીઝ કહીં હાતીફ વ નાતીક, કહીં સુકી નહીં સાહેબ વ સાદીક.
કહીં હામીદ કહીં મહમુદ અહમદ, કહીં જહેર કહીં આખીદ વ અમજદ.
કહીં આ દીલ કહીં સાહે સલીમી, કહીં મોરાં કહીં મુકબીલ મુકીમી.
કહીં કુતબો કહીં ગૌસો ગયાસી, કહીં રાજ કહીં હાજી વ ગાઝી,
કહીં ગન્વાસહયેઓર કહીં નહંગ હયે, કહીં વોહયે સીરાજ આરકંહીપત હયે.
કહીં વો હયે ગની ઓર કહીં ગદા હયે, કહીં રામીમ કહીં મરગુમસદા હયે.
કહીં મઝહર કહીં હયે જને જના, કહીં ખુસરૂ કહીં બહેલુલ દાના.
કહીં સઅદી તવકકલ કહીં અમીંહયે, અયસા વો સાહેબ અરશે ખરી હયે.
કહીં બખશી કહીં નુરી ઝમાં હયે, કહીં પુરસોઝ કહીં દરદો ધુમાં હયે.
કહીં હે મોહતશીમઓર કહીં અઝીમ હયે, કહીં ધુઝના કહીં ઉમ્મીકતીમ હયે.
કહીં હયે વો રઝી ઓર કહીં રંઝાઈ, કહીં જમીસુખન કહીં મુખતીલાઈ.
કહીં હાદી કહીં મેહદી વ અખ્ખાસ, કહીં મીરેઝાં કહીં મોરાં કહીં દાસ.
કહીં આશક કહીં મુશતાફો શૌકી, કહીં આરોફ કહીં ખુશદીલ વ આઝી.
કહીં જઅફર નઝીરઓર કહીં તકી હયે, કહીં જાહેર કહીં હાલે નકી હયે.
કહીં સાઈલ કહીં માઈલ વ આદીલ, કહીં વાઈલ કહીં બેદીલ વો કામીલ.
કહીં બેતાબ કહીં આકીલ શીદા હયે, કહીં તાલીબ કહીં મતલુબમના હયે.
અયસા સાહેબ હયે વો પૈદા કરનહાર, હુવા બંદોમેં હોકર આપ ઇઝદાર.
યે રમ્ઝે મઅરીફત કોઈ ન બુજે, મગર હસતીસે શુઝરી ઉસકો સુજે.
હયે અહલેશર આઈનખાતોંસે તાઈબ, હયે અસકો જોસે વફદતસો હયે તાલીબ.
યે મૌલા આપહી જો બોલતા હયે, વગર નઈ બંદા બાકી પુતલા હયે.
અઝીઝો બંદેકા કયા આસરા હયે, વો સમકે ઘટમે આપરવટ હુવા હયે;
જો કરતા હયે સનાબંદેકી બંદા, હયે સખ ઉસકી સીશત બંદા હયે બંદા.
જમીએ હમ્દ હયે ઉસહીકો સાબીત, જોખરલાતા હયે કુલઆલમકી હાજત;
વો બંદેકે જો ઘટમે આપ આયા, તો બંદા ખુરઝગી આલમમેં પાયા,
અઝીઝો બંદેકી બુનયાદ કયા હયે, વહી એક મુશત મીટટીસે બના હયે;
કરે કયા વસ્ફ ઉનકી આઝીઝઈનસા, વો મૌલા આપહી અપના સનાખવા.
વહી કાલીબ વહી હયે રહે આદમ, યે બંદા તો અખસ કરતા હયે હમહમ.
વહી આહે કરે પરખતકો રાઈ, સમંદરકો કરે એક પલમેં ખાઈ;
કરે આહે તો શીર રાઈકા ડોંખર, કરે એક પલમેં ખાઈકા સમંદર.

અયસી કુદરતકા ખાવોંદ હયે સુખડાં. સમજતાં નહીં ની પટગાપ્રીલ હયે ધનસાં;
 અઝીઝાં બંદગી ઉસકી કરો તુમ, કુછ ઉસકા ખાફમી દીલમેં રખો તુમ.
 કયા પેદા બદેકો બંદગી કો, ન ઉસ શરમીંદગીકે ઝીંદગીકો;
 જે ખાકે બંદા સો રેહવે પતંગપર, તો વોરાઝીસો કયું હો અયસે ઢંગપર.
 પીચેં દાયમ શરાબો ભંગો તાડી, બડી બુઝ્કેં રખેં મુંડવાકે દાડી;
 બાંકી પગડી બધે તખ્તે સંવારે, બાગાની ચૈઆરતોંકો દીદ મારેં.
 ખુદાકા ઝીકર સુનને ખાવેં ઝોકે, હાં ગીબત તો સુને હુશયાર હોકે;
 નમાઝ અંદર કેજે જમસીજદેમેં જવે, તો તેજ ચૈઆરલકડયાં તખ્ત યાદ આવે.
 ખુદાકે નામપર દેવેં ન ખૈરાત, ઈબાદતમેં ભી મુતલક નહીં ચલે ઝાત;
 જે હો કહીં નાચ યા કહીં રાગગાવે, તો વહાં ખુશહાલ હોકર દોડે જવે.
 જે દોવે વઅઝચૈઆર મજલીસમેં શામીલ, તો મટકોમેં પતાશોકે ધરેં દીલ.
 ગંજકા ચૈાસરો શતરંજ હો કહીં, તો સારી રાત ઉસજસે હીલેં નહી.
 ખુદાકી યાદ કરતે નીંદ આવે, મીલે ખાનેકો ન્યમત ખુમ ખાવે.
 સુખહોકે વક્ત સો રેહવેં બઆરામ, ઉઠેં તખ્તજુડ ગીબત ખીન નહી કામ.
 હૈ અયસા રૌક હર બુઢે બડોંકો, કે ધુરેં ખુમ સુરત છોકરોંકો
 રહેં ઝારહે મુસલ્લી ચૈઆર નમાઝા, કરેં ખાતીનમેં વો બચ્ચા બાઝી.
 બડી દાડી બડી પગડી વ શમસા, હવા ચૈઆર હીસે ભરદીલકા ચીમસા.
 ચખેં રીશવતકો બોલ જુડ ચૈઆર સચ્ચ, કરેં ગે કામ ઉસકા દે જે લાલચ.
 બડી તસબીહ ચૈઆર ખુશ પૈરહન હૈ, વલૈકીન દીઝમેં કંઠકંઠ મકરોહન હયે.
 ઝરા રીઝમેં મોહખત નહીં ખુદાકી, પડેં ઝાહીર નમાઝા રૂરયાકી.
 બડેં ખુદેશ તૌર અયસા બના હયે, જવાનોંકા તો ફીર કષા પુછના હયે.
 લડેં જેરકે ખાતર બાપ માંસે, હઝારાં ગાલ્યાં દેવે ઝખાંસે.
 ઝમાનેકા ફીરા હયે કુછ અજબ ડોલ, મોહમ્મદકા ચકીં પુરા હુવા ડોલ.
 ખુસુસાન જબજબ દર બસતીચે હીંદ, બની હયે મસજીદાં ચોરોંકે માનીંદ.
 ખુદાકે ઘરમેં બેઠે હકકે ઘોકે, કરેં બદગોઘ મહેરાબોંમે થુકેં.
 અમરકોઘ કહવે ચેકયા કરતે હો તુમ, તો કેહવેં તુજકો કયા દેગે જવાબહમ.
 મુસલમાની તો સખ હોગઘ હૈ ખીમાર, કયામતકે નઝર આતે હયે આસાર.
 ઇબાદત ચૈઆર સખાવતસે ગચે ટલ, ચકીં દજ્જલ આવે આજ યા કલ.
 નહીં કહીં દીન ચૈઆર મઝહબકી તકરાર, મઘશતકી ફીકરમેં હયેં ગીરફતાર.
 અયસી પેદા હુઈ હયે બદ્દ અબકી, સરાસર ભુલ ગચે વે યાદ રબકી.
 અરે અય ગાફીલો તુમ છોડો ગફીલત રહો મત ગર્ક દર બહરે ખીજલત.

નમાઝાં પાંચ વકતી તુમ ન છોડો, યે પાચું વકતસે ઉલજત ન તોડો.
હદીસ હઝરતકી હયે સુન્નો દીલોંમેં, જહાં લગ હયે મુસલમાં સખકે હકમેં.
જેકોઇ છોડા નમાઝે સુન્નો ઇનસાન, તો હોવે ઉસ સતી બેઝાર ઇમાન.
જે કોઇ છોડા નમાઝે ઝોહર જગમેં, તો હોં પેગમબરાં બેઝાર ઉસ્સે.
જે કોઇ હોવે અસરકે વકતસે બાર, તો હોં સારે મસાયક ઇસ્સે બેઝાર.
નમાઝે શામ જે છોડે મુશલમાન, તો બેશક ઉસ્સે હો બેઝાર કુરઆન.
જે કોઇ વકતે ઇશાકો દેવે ટાલ, તો હો બેઝાર ઉસ્સે હકતઆલા.
અરે યારે સુનો શરમાએ હઝરત, મુસલમાં હો તો પકડો કુછબી ઇબરત.
અઝીઝો રાતદીન તૌબા કરો તુમ, પડો દાયમ નમાઝ હકસે ડરો તુમ.
બજોત હયે ઝીંદગી ઉપર નહુસત, કે હમસે કુછબી નહી હોતી ઇબાદત.
ખુદા જને વહાં કયા હોયેગા હાલ, કયામતમેં કયસા ગુઝરેગા અહવાલ.
અરે યારો યહી હયે વકતે કુરસત, જવાનીમેં કરો ઉસકી ઇબાદત.
જવાનીકી ઇબાદત મોઅતખર હયે, ખુદાપેકી ઇબાદત બેવકર હયે.
તુમહેં ઉસ વકત પચતાના પડેગા, કે જમ છાતીપે જમ આકર ચડેગા.
કહેગા લે શીતાબી માતકા જમ, તો ઉસદીન હકબીના આવે નકોઇ કામ.
અઝીઝાં કુછ યે શરતે બાંદગી નઇ, કે જબલગ ઉઝર હયે શરમોંદગી નઇ.
વહી બેહતર કે ઉસકા ઝીકર કરના, અખસ દુનીયાકી મંદી ફીકર કરના.
દેખો કીડે મકોડે જન જનાવર, હયેં ઉસકે ઝીકરમેં તો રોઝ મહેશર.
પથથર કંકર પહાડ ઝૈાર ઝાડ સારે, હયેં ઉસકે ઝીકરમેં બેઝાર સારે.
મસાયક હુર રાદવાં જન વ પરયાં, હયેં ઉસકે ઝીકરમેં ચક્રપાપે ખડયાં.
દરીદે ઝૈાર પરીદે મુરગો માહી, હયેં દાયમ ગર્ક દર ઝીકરે ઇલાહી.
લગા તહેતુસ્સરી તા અરશે આઝમ, ઉસીકે ઝીકરમેં ભરતે હયેં સખદમ,
દેખો ઉસકે અપન બંદે કેહનાવેં, યે લાઝીમ નઇ કે ઉસકો ભુલ જવે.

દર નઅતે સરવેર કાયનાત મોહમ્મદ મુસતશ.

કયા હયે હકને હક અહમદનબી પાક, સીફતજનકી કયા હયે આપ લૌલાક.
કહા હકને કે અય મેરે અચેયાર, તેરી ખાતર ખુદાઇ કી મેં ઇઝહાર.
જન્હોકોભી હુવા હુકમેં ઇબાદત, તો ફીરહમ તુમતો હયેંગે ઉનકી ઉમ્મત.
ભી બેહતર બાંદગીમેં રહના કાયમ, ઝીકર કલમેકા રખના વીરદ દાયમ.
ચેદો ચીઝાંસે હોવેગી ખલાસી, વગર નહીં તો અપન બંદે હય આસી.
મોહમ્મદ પાક સુલતાને દો આલમ, કેજનકા હયે કદમબોસઅરશે આઝમ.
મોહમ્મદ મુસ્તશ મહેબુબ સુખહાન, હુવા જનસે અતા ઉમ્મતકોઇમાન.

કયાનતકે અઝાપોસે છુપાવે, છુપાકે આપ જન્મતમે લીજવે;
 પડો વારો દરદાં હો ખસાવે, કે તા પાવો મકાં જન્મતમે ખસે.
 ને કિનકે ચાર ચાર કિનપર દીલોજન, પડો કિનપરદરદાં તુમસોહરઆન
 છન્હોંકી શાનમે હકસે ઇનાયત, હુવા દીલમે અદલ ઇદમે શુખઅત.
 હયેખાકરે મચરેફતકે પાક ઝાહર, યકીં ચારોંકા રૂતખા તેથે ખરાખર.
 ચીરાગો મસજીદો મેહરાબો મીંખર, અયુખકરો કિમર કિસમાનો હૈદર.
 હયે અહલે ખેન સખ કોમ્મત બેહતર, હયે નાઝીલ આયતેતતહીરજનપર.
 નેજેખે અરશે આઝમ પંજતન હયે, મુકરર કાન કુદરત કે રતન હયે.
 અલીએ મુરતુઝા ઝોહરા વ હસનેન, ને હયેં કોમ્મતકે ખાસેવોદો ઐનેન
 ને હયે ખારાઈમાન હઝરતકે સારે, હયેં શાહઝાદ તુમહારે ચૈાર હમારે.
 પડો અયમો અમીનોખસીદકસલવાત, કેતા જન્મતમે જવો તુમખુદેહાત
 ને હોવેગા મોહીબખે ચૈદા મઅસુમ, વો જન્મતસે તહી રેહવેગા મહરમ
 મોહબખત કિનકી જસકી દીલમે નાહોય, જહન્નમમે પડાવોતાઅબદરૈય
 મોહબખુદી સયે મહબુબે સુખહાં, વીસાયતકે ફલકકે માહે તાબાં
 ને દી ઇમાતકે રૈશન ચીરાગ હયે, સો વહદતકે ગુલેગુલઝાર ખાગ હયે.
 મોહબખત કિનકી ને રખતા હયેદીલમે, વો જન્મતમે ચલાજવેગા પલમે.
 શરફ ઇનકો દયા હયે હનકે આલા, કે જીરસે દો-જહાંમે હયે ઉજલા.
 કીએ પૈદા ઉદને લાખોં પયમ્બર; પયા ખતમુરરસુલ ઉસને નખીમર
 દયા વો કાઠો નુસે કાયમ અફલાક, કયા પૈદા ઉને પાની અગન ખાદ.
 ખદાયા ઉસને અરજો આશક સારા, વલેકીન આપ હયે સખસે નીયારા.
 ન ઉસકી માં ન ઉસકા ખાપ હયેગા, વો હમ તુમમે અકેલા આપહયેગા.
 કયા ખંદોકો પૈદા આપ કરતાર, કીયે કીસકીસ મુસીબતમે ગીશતાર.
 વો મુશકીલ દેકે ફીર આસાન કરતા, વહી પૈદા કીએકી લાજ રખતા.
 ઉસીકે હુકમસે હયે ખૈર ચીર શર, વલેકીન આપ નઈ લેતા અપસસર.
 ખદી શૈતાંકે સરપર ઢાલ દેવે, ને હોવેં નેકયાં સૌ આપ લેવે-
 ઉસીખીન કૌન જગ ખાલી રહી હયે, જીવર દેખો ઉંધર વહાકાવહી હયે.
 અયસા સાહેબ હયે વો પૈદા કુનીદા, ઉસે નઈ માતવો દાયમ હયે ઝીંદા.
 વહી મૈલા શહે મુકદ્દે ખકા હયે, યે ખંદા સાકીને દાફલફના હયે.
 સરાઝીં કયા મૈં ઉસ રખે જહાંકો, નહીં તામે સુખન મેરે ઝખાકો.

तमीम अनसारी पेहली हीकायत.

गुलामी बोल वो कीरसा अजयम, जेहये आतां अजयम और गरायम.
 तमीम अनसारीका कीरसा जयांकर, क्यामतकी छुपी आते अयां कर.
 अजीजां छोड हुनयाकी शीकायत, शुरय करताहुं मैं नाहर हीकायत.
 तमीम अनसारी असहाये नभीथे, उन्होंने देये छये कछ कछ अयये.
 महीने शेरके रेहनार थे वो, मोहम्मद मुसतफाके यार थे वो.
 मोहम्मदका भका शेर महीना, छये पेशक अरशे आजका नगीना,
 महीनेमें थे गुजरीथी हीकायत, सुनताहुं मैं तुमको आ लतायत.
 सुनो करता हवे रात्री युं रीवायत, के ऐकहीन बैठेथे मजलीसमें हजरत
 उसी मजलीसमने सीढाके अकबर, थे शरक औरभी उसमान सरवर.
 अलियुलमुरतुकाबैठेथे पुरावकत, तमीम अनसारी लीहाजीरथे उसवकत
 मोहम्मद मुसतफा थे शाहो पुररम युं तय मजलीसमने इरमाये उसदम
 के मेरेअयद गुजरेगे अजयम हाल सो देभोगा तमीम अनसारी दरहाल.
 ये केहकर शीर नभी इरमाये युंकर के यारो याद रणना हीनके भीतर.
 जे कोअपनीहलाल औरतकनेजय तो लाजीम है उसे जलहासती न्हाय
 के जयलग गुस्ल नछ करताहयेधनसांवयसेमें उस ओपर पडती पत्तायां.
 युं केहकर शीरनयशीरमाये उसठार तमीम अनसारी तुमरेहना अपरहार
 तमीम अनसारीको सय याद थावो हयातामें नभी इरमाये थे जे.
 तमीम अनसारीगयेअपनी औरतकन कीतेकहीन जयद ऐकशय छत्ती-
 शकन हये शरीग व ऐशअशरतसे हरदो कछ औरतको पानी गर्म धरदो
 दो क्या औरतने पानी गर्म तय्यार तमीम अनसारी गये पेशाजकोपार.
 ये करते थे पीशाज अंगनाछ भीतर, के उनको लेगया ऐक देव आकर.
 यकायक होगया कुछ जैय आसेय, के उनको लेक ऐक देव होगया जैय.
 जहोत औरतने की इरयादो जारी, जहोत रोछ पुकारी करके जारी.
 तमीम अनसारीको होगये परससात, अपर उनकीसे आछ ना हात
 कहीं ना पाय छुंडवाछ सली डार, वो औरत आभीरशको होके लायार.
 भीलाइतथी वहां हजरत उमरकी, वो दरयाये अदल वाला जौहरकी.
 कहीं औरतये ज हजरत उमरकुं, के दायम कुतसे मोहताज मैं हुं.
 जला ले गछ मेरे आवींददो तछं, गुजरगयेसातपरसअपतक अपर नछ.
 नीकाह करनेकीं दो मुज्जा रजा तुम, केता हो दुज दरद मेरा सलीं गुम.

નખીંકા એક સહાબી થા વો આયા, વો ઔરતકા નીકાહ ઉસ્સે પડહાયા. અઝીઝો ઉસકી કુદરતપર ધરો ધ્યાન, કે કયા કયા વો ખેલ કરતા હૈ સુખહાન નીકાહ જીસદમ પડા ઉસ મદદેસાત, તમીમ અનસારી આપહોંચે ઉસીરાત. દોનોં બેઝ મરદથે ઉસ શીકરમેં, કે હો મશગુલ કારે દુનયવીમેં. તમીમ અનસારીકે દેખે ખડે તખ, બાહર ઔરત ગઇ પેશાબકોજખ.

ખનાથા યે તમીમ અનસારીકા ટોલ, કે બે દેખે વો ભેજે ઉનપે લા હોલ. ખહોત દીલમેં લગી ડરનેકોઔરત, કે હયે યેભુતયા ઔર કોઇ મલામત. બુખઔરતને બુલા અપને ખસમકું, વો તખ આકર પુકારા કૌન હયે તુ. તમીમ અનસારી બોલે કૌન હયે તુ, કે ઇસ ઘરખારકા માલીક તો મૈં હુ. યે ઔરત હયે મેરી ફરજદ મેરે નીકત ઘરસે તુ જ અખ ઘરકો ત્તેરે. વો અસહાબી યે સુનકર દૌડ બીલગા, હુવા દોનોં મને એકબાર કઝયા. પડી દોનોં મને અયસી લડાઇ, કે સારી રાત કુશતીમેં ગમાઇ. મહેલ્લેક સુખહોકો મદદ ઔર ઝન, યે ઝગડા લેગયે હઝરત; ઊમર કન. બોલે હઝરત ઊમર કર શીકર દીલમેં, યે ઝગડા ના હોવે ફૈસલ મેરેસે, યે ઝગડેસે તો વાકીફ કુછ અલીહયેં, ચકીં વો વાકીફ રાઝે ખફી હયે. ઉઠે હઝરત ઊમર ઔર લોગ સારે, સભી હઝરત અલીકે ઘર સીધારે. અલીએ મુરતુઝા ખેશો પયખ્ખર, શહે મુલ્કે બકા શેરે ગઝનફર. નખાં કે ખનશીં સુલતાન દીંકે યે મહરમ સઝ રખબુલ આલમીં કે. થા ઝિનકે તઇ અતા ઇલમે લદુની હયે ફરખાં જન ઊપર શીયા વસુની અલી બીન કૌન યે ઝગડા ચુકાવે યે મખફી બાત ઝિનકી કૌન પાવે. અલીને ઊસ સખખ પુછી હકીકત, કેતાસખ કાઇસુને ઊસ રખકી કુદરત.

હીકાયત પેહલી પુછના અહવાલ તમીમ અનસારી ઔર

દેવકે લેખનેકા.

ગુલામી ખોલદે અંખ્યાં ઝખાકી, સુખનકે મહરકી હયે હાહ ખાંકી. સુખનકે બહરમેં ગોતા લગા તુ, વહીં ભરભરકે લા કુછ દુરરે મકનું. વો દુર ચારોકે કાનોંમેં ખીરોદે, ઔર ઉસ શૈતાકો દરયામે કુબોદે. કુબો અયસા કેફીર નીકલે ન બાહર નહોવે ઇસહી મજલીસ ખીચઝાહર. વો મુઝી આકે યહાં હીકમત લડાતા, કે સખ ચારોકે ઝોકેપર ચડહાતા. પડો શૈતાનપર લાહોલ ચારાં દરહાં ભેજે હઝરતપર હઝારાં.

સુનો અય દોસ્તાં પેહલી હીકાયત કે કયા આયા હયે ફીર સામાનં હેરત
 તમીમ અનસારી કે બોલે અલીનાત કેમાંલો તુ મપે કયું ગુઝરે ખરસલાત.
 તમીમ અનસારી બોલો યા અલીઅબ સુનો મેરી મુસીબત કાતમર લખ
 સુનો અય મુરતુઝા મેરી કહાની સુનો અય સરવરે દર દોઝહાની.
 ઊડા લેકર મુજે વો દેવજીસ હમ ગયા લે મુજકો દર દરયાએ ફુલઝમ.
 જયસી અકસામે રાહે આસમાં હયે ઝમીંદી રાયજાં ફુલઝમ રવાં હયે.
 વહાં ઊસ દેવને ગોતા જો મારા મુજે પાતાલકે નીચે ઊતારા.
 વહાં દેખું તો બેહદ હયે અંધારા નકઠ પાની નકઠ ખુશાહી કીનારા.
 ઊપરકો લે ચલા મુજકો વો કાશીર. હુવા દહશતસે મેરા જન આખર.
 મુજે ઊસ દેવને પકડા બ ચુંગલ. નીપટ મેં ઊલટથા ચુંગલમેં બેદલ.
 અંધારેમેં ચલા કીંતનોક મુદદત. ન થી એકતીલ ખરાખર મુજકો રાહત
 કીતેક દીન બચદ ફીર આયા ઊજલા ખુદાને ઊસ અંધારેસે નીકાલા.
 ઊજલેમેં ચલા કીતનેક દીન ઓર વહાંપોહયે કે એકબાગ ખુશતાર.
 અથા ઊસ દેવકા બાગ ખુશનુદ ઊસીમેં થા વો રેહતા દેવ મરદુદ.
 મુજે ઊસ બાગમેં લાકર ઊતારા ગયા વો દેવ કહીં કરનેકો ચારા.
 મેંતબ ઊસ બાગમેં કરતા ચલા સૈર નથા કોઆદમી હાં મુજખીના ગૈર
 દરખ્તાં મેવોં કે થે ફુલ ઝમીં બોસ વો થા બાગે ધરમ યા રશકે ફીરદોસ.
 થે જરી ચાઈ જનીબ ચશમએઆબાદ અજ બકુછથા વહાં કુદરતઅસખમ
 અજાયબ ઝાડ બુટે મેવે મઅમુર ખરસતાથા તમામી બાગ પરતુર.
 જોથી ઊસ બાગમેં મીટી વ કંકરી સો વોકુલથી વહાંડી શકરો—મીસરી
 વહાકે મેવે મેં ખાતા થા દીન રાત કીતે દેવાં નીગહબાયે મેર સાત.
 ન થા ઊસ બાગકીં ખુખીકા લેખા ગદઝ કંઈ દીન વહાંકા દીદ દેખા.
 કે એક દીન ચલતીથી કંડો હવાઈ મેં સોતાથા વહાં રાહત જો પાઈ.
 મેં સોતાથા વહાં એક શખસ આયા ચકાયક આ ઉને મુજકો જગાયા.
 મુજે તબ ઉતને પુછા અય ખીરાદકોં તુજે યહાં કૈન લાયા બાગ અંદર.
 થે કેહકર ઉસકા પુછામેં સો ચુંકર કહો યે બાગ હયે કીસ મુલક અંદર.
 કહા ઉસને કે યે ઝેરે ઝમીં હયે ગુઝર ઇનસાનકા ઇસજ નહીં હયે.
 હયે દુનયાદુરયહાંસે નઈહયે નઝદીક હયે બારા સૌ ખરસકી રાહ તારીક.
 મેં શયા સુનકે તબ ઉસખાતકે તઈ કે ઇતિનીતો ઊમર કીસકીલીહયે નઈ
 સુનો ફીરયાઅમીરૂલમોઅમીનીંખાત કે કયા હોતે હયે ફીર ગેબી ખ્યાલાત

મૈં બૈઝાથા દરખતોં બીચ ચકબાર હુધ પરચોંકી ફૈજ આકર નમુદાર.
હવાપરસે હઝારાં લાખોં પરચાં ચકાયક બાગમેં આકર ઊતરયાં.
લીલાસાં જંગકે પેહને બદનમેં હુવા ગુલગાલ ઊસ બાગે અદનમેં.
હઝારાં દેવમી સખ બન બનાકર હુએ સખ મુસતઘદ લડનેકા આકર.
લગી લડનેકા પરચાં દેવકે સંગ મચા ઊસ બાગમેં દોપેહેર લગજંગ.
હઝારોં દેવકે સર કાઠ ડાલે ચલે ઊસ બાગમેં લોહુકે નાલે.
ગરજ પરચોંને ઊન દેવોંકા મારે ફતહ પરચોંને પાધ દેવ હારે.
શીકસ્ત આખરહી ઊન દેવકે પાધફારી પરચોંકી વહાં રાધ ફુકાધ
પરીથી એક સખ પરચોંસે હુશયાર બીઝાધ બાગમેં ઊસકો અગલદાર
સુનો તુમ યા અલી કુદરસ્તે ઇસિરાર જોથી પરચોંકે કુલ લશકરકી સરદાર.
સુજે તખ મેહેરસે ઊસને બુઝાયા બુઝાકર તખતકે ઊપર બીઝાયા.
બુઝાકર લે ચલી મુજકો બ હુરમત વે એક હકતેમેં ગધ અપની વીલાયત
અલી બોલે તમીમ અનસારીકે સાત હુધ મઅલુમ ચહાંહમકો ચે સખબાત
પરીકા નામભી ઇસા પરીયા બતાઊં વોલા જસદીન જંગ હુવાથા
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી હક તુમ્હારે કેહેનેમેં નહ ફક મુતલકા

હીકાયત દુસરી દર બયાન તમીમ અનસારી.

ગુલામી પી તુ એક કહવેકા ખ્યાલા કે હો શૈતાંકા તુ જ લેનેવાલા,
પુકાર અયસા ફતક તક જવે આવાજ તુ અખ બનખ સુખનકે સૈદકાબાજ.
સુખન લાલાકી મજલીસમેં ગીરાદે રાહુને ઝાયકે સખકો ચખાદે.
સુખનકા કર અયસા શૈતાંપે ચુંગલ કેઇસમજલીસસે મદક જાએ કંઈટલ.
તુ શૈતાંકો જહાલતસે નેહાંકર હીકાયત દુસરી જલદી બયાં કર.
અઝીઝો ચુપ રહો ખાતા કરોમત સુનો તો કયા મઝેકી હયે હીકાયત
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી ફીર પરી મુજકો બહુરમત લેચતી ઘર.
વો એક હકતેમેં જ પોહંચો મકાંપર બીઝાયા મુજકો પાસ અપને બુલાકર.
પરી પ્રી પુછને લાગી મુજે યું કે અપના નામ તુમ બતલાવો મુજકુ.
બતાવો મુજકો તુમ હો કૈન ઇનસાં ઔર કીસસરદમેં રેહતેહો બધંશાં.
કહાં મૈંને ઉસે દીદાર હું મૈં મદીને શેહરકા રેહનાર હું મૈં.
મોહમ્મદ મુસતશકા ચાર હું મૈં ઇસમ સુન તુ તમીમ અનસારીહું મૈં.
પરીને નામ હજરતકા સુના જખ મેરે કદમોંકે ચુમી દૈકર તખ.
મેરી આંખોંકે તથ બોલે દીએ પ્રીર કયા મુજપર પરી જ બન હાઝર.

मुझे पुछी के हयें दुनयामें हजरत कहा मैंने मोहम्मद पाये रहलत.
 परी सुनकर जहाँत रोध उसीदम जहाँत कीता जिनै हजरतका मातम.
 परी कहने लगी मुजको उसी आन पडावो मेरे तुम लडकोडो कुरआन.
 कहा मैंने के आंभोंसे पडाडिं तुम्हारे हूकमसे मुंह कयुं हीराजिं.
 कीतेक परयां मेरी भीदमतमें देकर लीजया मुजको उन लडकोंके ज़िपर
 वो लडकेली लगे करने जहाँत प्यार भीतावे न्यमतों कछ कछ मजेदार.
 कीतेकहीन जअदसजलडकोनेमुजसात लगे आ पुछने उस जातकी जात.
 के कीतना दूर हये जहां जंगहवाथा कहा मैंने के अस्सी डोस हैगा.
 युं सुनकर लडके सारे हंसने लागे जहाँत हंसकर लगे कहने मुजआगे.
 के अय उसताद लडाध जहां लगीथी सो दुनयासे ऊर्मी वो दूसरीथी.
 अय आभुंदल यहाँसे उस मकांकी परस सौ पांचकी है राहें जाकी.
 अय आभुंदल ये परयोकी ऊर्मी है, सो दुनयासे ऊर्मी ये तीसरी हये.
 ये सुनकर या अली मैं जहाँत रोया, घड़ी दोयार मुंह अशकोसे घेया.
 ज़ार और पांच सो सत्तर परसकी, छुट है राहें उतनी उमर उसकी.
 गरज धरजारकी छोटी मैं सभ आस, लगे पडनेको लडके सभ मेरे पास.
 कीतेकहीन जअद धंदुजओहाली आध, वो सभलडकोनेतजपोशाक जदलाध
 मैं उसही रातको देणा जे सपना, देणा धरजार और डरजंद अपना.
 हुवा लस वकत मैं जेदार अजजवाज, जहाँत रोया बीदयाया होकेजेताज
 परीने सुन मेरी ज़ारीको धस तौर, जुला लेज अपसके पास हीलज़ौर.
 कहा मुजको के तुम रोते हो कीसकान, है रोजे धंद ज़ुशवकतीका हीनआज
 कहा डरजंद मुजको याद आये, कलेजे भीय हाग हीजरतके आये.
 परीने सुनकर मुजपर रहम लाया, हीलावे दे मुजे छाती लगाया.
 कहा मुजको के तुमहीलमें रणे धीर, मैंपोहयाताहुंतुमकामतहो हीलगीर.
 उतरकर तज्मतसे मेरा पकड हाथ, मुजे वो ले अली तज आपके साथ.
 सुनो तुम याअली मुज दुजकी जातां, परी मुज लेगध अक गारथा जं.
 बोले उतरी मुजे उस गारके भीय, अले वो तीन हीन उस गारके भीय.
 अले जते अघेराली गया टल, के हीर आया जलला अक जंगल.
 अले जंगलमें हीरकीतनेक हीन और, वहांपोहयेकथा जहांजाग ज़ुशतौर.
 जे उस जागके नजदीक जज हम, यडाथा कुइल दरवाजेये मोहकम.
 अले हम दोनों अंदर कुइलओ जोल, वहां सोनेकाया अक महेल जे मोल.
 यडाथा महेलकोली कुइल मोहकम, उसीली जोलकर अंदर जये हम.
 परा लेगध मुजे हीर देणे मैं वहां, के जंजीरामें कछ पांघे हये देवां.

परीका देणकर लरजै वो थरथर, लरजते पत्ते हैं लुं आड उपर.
 परी सभ देवोका गछ अेक नजर देण, वडां लेगछ जहां आंधाथादेवअेक.
 कहुं क्या अली या उस देवकी आत, नीपट पुरजोइथा वो देव अदजात.
 ये हाथ और पांव उसकेलुं अडेयाम, थी उसकी उंगल्यांलुं यकपाम.
 था पैर उसका लुं मानीदेस्याहकील, था लरजा उसअंगअदतरअजाजील
 अथे उसके लया लुं तणतअे अोम, थी उसकी नाक मानीदअहनीयोण
 थी उसकी आंज्यां मानीद पणालां, ये उसके कान अमडेकी दो ढालां.
 थी उसकी आंज्यां भुंडी लरीआस, लीपलकां जातोसे पुरजोइ वीसवास
 था उसकासर अयसाजयसाअडा अम, येदोनों होट लुं आये जहन्तम.
 उपरका होट नाक उपर अडाथा, तलेका होट छातीपर पडाथा.
 ये उसके हांत जयसे युं अडे सींग, असनाथा पसीना लुं सरे हींग.
 थी उसकी नाइ अमडेका अडा डोल, कीतेक सीजां तोनछकेहताहुं मेजोस
 था उसका कद सो गजसेली जीदाया, जयांकेहतेमें लागर उसकीछसतादा
 गरज अयसा तो था उसदेवका डोल, जे देजे उसको भेजे उसपे लाहोल
 परीका देण थरथरने लगा वो, अहो १ उसका अदअ करने लगा वो.
 कहा उसको परीने सुन अय मजउं, मैं देहतीहुं सो मेरा काम करतुं.
 कता तुजका अवाली देउि यहांसे, कहाउिसने उ हाजरहुं मेजांसे
 जे प्रभावो सो आंजोसे कइ मैं, तुम्हारे अदेका अंदा रहूं में.
 कही ये हये मेरे लडकांके उसताद, महीनेमें तु छनको छोड आ शाद.
 कहा वो देव आंजोसे लीजउं, मे उनको उनके घरमें छोड आउं.
 परीने तअ मुजे आगे पुलाया, पुलाकर अेक छसम मुजको अताया.
 कहा उस छस्मकी अरकतसे तुजको, कुछ छजा दे सकेगा नछ तुमनको
 मुजे वो देवके कंधे अडाकर, परी मुजसे वीदअ होकर अली घर.
 जिडा वो देव ले मुजको हवापर, सुनो तुम या अली टुक कान घर कर.
 के अेक दरया लीतर अतरा वोमजउं, अहोत गोता दया दरयामें मुजकु
 गगनपर अडके क्षीर अपटा अिने युं, के लेकर डाल देवे मार मजकुं.
 वो पुज ये के अअछुटा में अंदसु, अस अअकछहुं पटककर मार छसकुं.
 वलैकीन छस्म मैं पडता रहाथा, अला नछ और कुछ उस जे हयाक
 जले वो मुजउपरसे हांत लर लर, पहाडोमें पछाडे आपका सर.
 नीपट गुस्से मने आकार उडा वो अभींको सट गगन उपर अडा वो.
 गया लेकर मुजे नजही आसमान इरीशतींके सुने वहां मेंने उलखान.

ખુદાકે ઝીકમે થે સખ મલાયક સુના આવાજ મેં ઉતકા યકાયક.
 કયા શીર દેવને એક જુસ્ત વહાં તખ, વો આહાઆસમાં ઉપર ચડે અખ.
 ઉન્હોસે એક મલક આયા ઉતર કર, લગાયા એક ગુરજ આનશકા ઇસપર
 ફરીશતેને ગુરજ મારા ઊસે જખ, વો કાફીરતો લગાજલનેકે તથ અખ.
 ગુલામી શેર મો રાહે સુખનમેં, કે કોઈ રહજન નૈકે ઉસ અનનમેં.
 લપટકર એક ઉસે ધુરકો બતાદે, કે ભી દુઝદી સુખન ઉસકી ભુતાદે.
 લગે બદબખતકો અયસી નસીહત, કે ફીર કીસ્સેમેં આવે ન હરકત.
 મુસલમાંકા તુ રહખર હો સુખનમેં, લે ઇસકીસ્સેકો રાહે અંજુમનમેં.
 દક્ષ કર યહાંસે; શૈતાને લઈ કો, બયાં કર હીસ્તાંને સીયું મીં કા.

હીકાયત તીસરી દર બયાન તમીમ અનસારી.

તમીમઅનસારી બોલે યા અલીફીર, સુનો જીસદમ મંચે જંગલમેપડાગીર.
 મેં બુખ રાધરાધ હો ગયા મેં, વલે હકને બચાયા મુજ કરમસે.
 કહું કયા યા અલી ઉસ દરતકાલાલ, નીપટ પુર ખાશ્ત્રા વો દરત બેહાલ.
 પડા ભુલા મેં જખ દરતે કુબાસમેં, શીરા કધ રોઝ રોતે ઉસ જંગલમેં.
 કહા દીલમેં કે યારખ મંચે કહાં નહાં. કહાં જંગલ યે આર મેરા મકાંકહાં.
 મેં ઉસ જંગલમેં ફીગતાથાહો બેહાલ, કે વહાંએકરમ આયા શીતતીમગલા.
 થે લાખો રંગકે ઉસ મુર્ગકે પર, વો આકાર પાસ મેરે બોલા કુંકર.
 કેખુશહોતુમ તમીમઅનસારી ઇસદમ, કે ધરકે પાસ ખાપોહંબેહો અખતુમ.
 ચેખુશખખરીકો કર ખુશહુવા મેં, વલેકીન દીલમેં કુંહયરત રહા મંચે.
 કે હયેયે મુર્ગચોરકર ન હયે કુંખત, ખુદા જનેકે કયા હયેગા ખ્યાલાત.
 મેં ડરતે ડરતે પુખા ઉસ કુંકર, કેતુહયેમુરમ આર બોલા સો કયુંકર.
 મુજે ઉસ મુર્ગને કું વહા કહાં તખ, કે રખકે હૂકમસે બોલા હું મંચે અખ.
 મેં હું સી મુર્ગ ખતમુલ મૂરસલીકા, હું રહખર ભુલે ભટકે મૂસલમીંકા.
 જો ઇસ જંગલમેંઆતા હું મુપલમાં, તો મંચેકરતાહું ખીદમતબાદીલોખાં.
 થે કેહકર ખાના પાનીલાયાઉસઆન, મેરીખીદમત કયા ઊસને બદીલેજન.
 દહનસે કાડ દી એક શૈ મેરે તથ, કે ભુકઆર ખ્યાસ ચંદ મુદદતલગેતથ.
 કહા મેને મુજે કીસતરફ જના, કહ કીબલે તરફ હો જ રવાના.

હીકાયત ચૌથી દર બયાન તમીમ અનસારી.

ગુલામી કીસ સખખસે સુખ રહા તુ, અલી તો દોસુખતલી નઈ કહા તુ.

અલી યારોકે દીલ કીસ્સેલીતર હયેં સલી સુનનેકો સામેઅ મુંતઝીર હેં. સુખનકીગરદને, શૈતાંકો ઝડ લાત તમીમઅનસારીકીચૌથીઅખકેહખાત તમીમ અનસારી બોલે ચા અલી મૈ ચલા કીબલે તરફ સી મુરગસે મૈં. ચલા કઇ રોઝ ઉસ જંગલકે લીતર કે દેખા દુરસે ફીર એક જનાવર. વો અચસાથા બડાજયસા પહાડએક કેજાંહોબય કબજ ઉસકી તરફદેખ ન ઉસકા સર ન ઉસકાપાંવના હાત ન ઉસકા મુંહ નથા વો બોલતા ખાત. નપુસ્ત ઉસકી ન પરઉસકે ન ઉડતા ચલાઆતા હયે વો લડતાહીલુડતા ગુલાટાં ખાતાખાતા મુજ તલકજબ મૈં ઉસ્સે ડરકે હૈરતમેં, રહા તબ. કહા ઉસને તમીમ અનસારી બોલો મુજદેખે સો કયું હૈરત રહે હો, ખુદા પેદા કઇ મુજસે કીએ હંચે કે ખેલ ઉસ રબકી કુદરતકે બડે હૈં. સુખનઉસ મુરગકે યું મૈં સુને જબ હુવા બેહોશ ગઇ મેરી અકલ તબ. અલી પુછે તમીમ અનસારીકે તઇં કે ઉસકા નામ તુમ પુછેહો ચા નઇં તમીમ અનસારી બોલે મૈં ન પાયા અલીને નામ તબ ઉસકા બતાયા. કેસુનયો દાખતુલ અરઝઉસકાહે નામ કયામતમેં ઉસે સોંપેગે એકકામ. કે જો હોવે મુનાફીક મોઅમીનામેં જુદા કરકે લેખવે દોઝખોંમેં, તમીમ અનસારીબોલે તબકે બેશકકે આમન્ના અચશહે જન્નોમલાયક ગરઝ મૈંનેકહા મુજ રાહ બતલાવ કહા ઉસને કેતુમ કીબલે તરફજવ.

હીકાયત પાંચવા દર ખયાન તમામ અનસારી
ગુલામી લે સુખનકા હાથ ભાલા કે હો શૈતાનકા જ લેનેવાલા. લગાશૈતાનકી એક ખાખમેં હુલ કેજવે અપની સખ શૈતાનગી બુલ. સુખનકે કસ્દકી ઝંઝીરકો સાંધ ખર્જીદા કરકે અબ શૈતાનકો બાંધ. સુખનકે ગુરઝ અબ શૈતાનકો મારદીલે ગફલતઝદા તા હોવે હુશયાર. તુબોલ અચસાકે શૈતાં કુછસઝાપાય કે ઇસમજલીસસે શૈતાંકીસોજડબય કે અબ શૈતાકે મુંહપર ખાક તુડાલ ઝમાનેકા સુનાદે સખકો અહલાલ. પડો કલમા અચ યારો બાદીલો જાં ખરકત કલમેકી સે ભાગે શૈતાં. અઝીઝાં છોડદો દુનયાકી ગુફતાર સુનો પન્જુમ હીકાયત હો ખબરદાર. તમીમ અનસારી બોલેચા અલીજબ ચલા કીબલે તરફદેખા મૈં ક્યાતબ. થી એકતો દીલમેં મેરે સખતહયેખતકે મૈં ફીર આરબી દેખીમલામત. ચલા અંદરોઝફીર મૈંહોકે હશયાર વહાંપોહંચા કેજાં થા એકબડાઝાડ.

ਗਯਾ ਉਸ ਆਂਡੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਮੈਂ ਜਾਣ ਦੇਖਾ ਉਸ ਆਂਡੇ ਪਰ ਐਕ ਸਾਜ਼ਸ਼ਕੋਂ ਤਾਜ
 ਨੀਪਟ ਪੁਰ ਹੈਯਤੋਂ ਯਕਯਕੁਮ ਥਾਕੁਰ ਲਗਾਏਰ ਮੁਝਕੋਂ ਤਾਜਮੈਂ ਭੀਸ ਗਯਾ ਫੁਰ.
 ਅਗਰ ਮੈਂ ਫੁਰ ਉਸੇ ਨਾ ਸਕਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ਾਯਦ ਜਨ ਮੇਰਾ ਰੇਛ ਨਸਕਤਾ.
 ਦੇਖੁਂ ਤੋਂ ਆਂਡੇ ਮਝਯੁਤ ਕਰਕਰ ਜਾਣਾ ਹਯੇ ਆਤਸ਼ੀਂ ਝੰਝੀਰ ਭੀਤਰ.
 ਪੁਞਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾਂਸੇ ਆਏ ਹੋਤੁਮ ਕਹਾ ਉਸਕੋਂ ਮੈਂ ਛਾਲ ਅਪਨਾ ਉਸੀਦਮ.
 ਝੀਰ ਉਸਛੀ ਸਾਜ਼ਸ਼ਨੇ ਪੁਞਾ ਮੇਰੇ ਤਥ ਕੇ ਫੁਨਯਾਮੇਂ ਹਰਾਮ ਹੋਤਾ ਹਯੇ ਕੇ ਨਹੀਂ.
 ਭੀ ਕਾਝੀ ਰੀਸਾਵਤਾਂ ਆਤਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਅਯੇ ਆਝੀ ਰਵਾ ਕਰਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਵੇ ਛਾਕੀਮ ਅਵਲਭੀ ਕਰਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਗਰੀਬਾਂਪਰ ਸੀਤਮ ਹੋਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਕੜਰ ਚਲਾਮਪਰ ਗਾਲੀਅ ਹੈਯਾਨਥ ਮੁਸਲਮਾਂ ਪੈਸੇਕੇ ਤਾਲੀਅ ਹਯੇਯਾਨਥੀਂ.
 ਪਟੇ ਰਾਖ ਦਾਢੀ ਮੁੰਡਵਾਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਆਰ ਲਾਂਗਭੀਂ ਪੀਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਕੁਰਮ ਸਾਕਾਂਧਾਏ ਬਧਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਨਯਾਬ ਅਸ਼ਰਾਫ਼ ਫੁਲ ਭਰਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਦਰੋਗ ਆਰ ਗੀਬਤਾਂ ਬਲਤ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਵੋ ਕੁਟਨੀਕੇ ਕਛੇ ਬਲਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਕਛੇ ਪਰ ਝਨਕੇ ਬਲਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਹਫੀਸ ਆਯਾਤਪਰ ਬਲਤੇ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਬਲਨ ਆਰਤਕਾ ਪਕੜੇ ਹੈਂ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਵੋ ਯੁਰਕਾ ਸ਼ਰਮਕਾ ਉਭਧਾਏ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਫੁਲਛਨਕਾ ਕੁਝਲ ਅਯ ਟੁਕਾਏ ਯਾ ਨਥਾਂ ਵੋ ਅਸਮਤਕਾ ਬਧਾਧੁਟਾ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਅਸਮਥੇ ਦਾਵ ਅਤਲਾਤੀ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਅਪਸਕਾ ਨਾਂਯਾਂ ਅਤਲਾਤੀਂ ਹਯੇਯਾਨਥ.
 ਹਰਐਕਕੋਂ ਦੇਖ ਲਲਾਯਾਤੀ ਕੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਅਛੇਨ ਲਾਥ ਕਨੇ ਸੋਤੇ ਹਯੇਯਾਨਥੀਂ.
 ਭੀਗਾਨੇ ਮਰਦਸੇ ਹਾਂਸਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ ਵੋਹਲਤਲ ਆਪਮੇ ਕਛਤੀ ਹੈਂ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਸੀਨਾ ਅੰਧਯੋਲਕਰ ਬਲਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ ਅਫੁਪਰਤੋਹਮਤੇ ਧਰਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ.
 ਅਪਸ ਦਾਮਾਦਸੇ ਬੋਕੀ ਹਯੇ ਯਾ ਨਥਾਂ ਵੋ ਪਰਦਾ ਗਾਰੀਕਾ ਬੀਨੇ ਹਯੇ ਯਾ ਨਥਾਂ.
 ਨਹੀਲਧਕੀ ਪੀਸਰਜਨਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ ਮਰਦਸੇ ਲਧਕੇ ਆਛੇਰ ਆਤੀਕਾ ਨਥਾਂ.
 ਗਲਯਾਂਮੇਂ ਲਧਕੇ ਸਮਯਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ ਰੀਝਾਵੀ ਆਤਕੇ ਸੁਨਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ.
 ਨਨਾਂਦਯੋਰ ਸਾਸਸੇ ਲਧਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ ਅਵਮਕੇ ਯੁਤੀਯਾਂ ਜਧਤੀ ਹਯੇਯਾਨਥਾਂ.
 ਕਛੋਫੁਨਯਾਕਾ ਸਯਤੁਮ ਮੁਝਕੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇਖੁ ਸਾਯਾਪਰੀਰਯੋਤੁਮ ਮੁਝਕੋਂ ਯੁਸ਼ਾਲ
 ਕਹਾ ਮੈਂਨੇ ਕੇ ਨੇ ਤੁਮਨੇ ਕਹਾ ਸਯ ਬਲੀ ਹਯੇ ਆਲ ਫੁਨਯਾਮੇਂ ਥਕੀ ਅਯ.
 ਯੇ ਸੁਨਕਰ ਯਾ ਅਲੀਵੋ ਹੋਯਗਾ ਬੁਸਤ ਯਕਾਯਕ ਆਧਤਧੀਯੇ ਅਪਰਦਸਤ.
 ਕਛਕਕਰ ਉਸਨੇ ਐਕ ਨਅਰਾ ਕਯਾਤਪਕੇ ਅਸ ਵਅਦਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾ ਹੁਵਾ ਅਯ.
 ਮੈਂ ਅਯ ਕੀਸ ਵਾਸਤੇ ਅੰਧਾ ਰਹੁ ਯਾਂ ਕੜ੍ਹ ਜਲਦੀ ਸਵਾਰੀਕਾ ਮੈਂ ਸਾਮਾਂ.
 ਅਯਸਾ ਤਧਾ ਕੇ ਧੁਯਾਝਾ ਥਰਥਰ ਨਥੀ ਕੁਝ ਦੇਰ ਉਸਕੇ ਚੁਟਨੇਪਰ.
 ਅਯਸਮੇਂ ਐਕ ਮਲਕ ਆਯਾਫ਼ਲਕਸੇ ਧਰਾ ਵੋਸਾਜ਼ਸ ਤਾਜ ਉਸਕੀ ਧਮਕਸੇ.

થા ઉંસકન આતીં એકગુર મૈનુદ થા ચેહરા નુરી બહોત ખુશનુદ.
ફરસ્તેને જે દેખાઉસકા ચેહ તૌર ગઝબસે ફીર જકડકર ખાંધ ફીલફીર.
ઊસે એક ગુઝ આતશકા લગાયા બંદીવાં કરકે ઝાડ ઉપર બીડાયા.
ફરીશતા તખ મુજે કેહને લગાયું કે તુમને ઇસ તરહ ઉસકો કહા કયું.
ખબરનહીં તુજકો ચે કાના હૈદરજ્જલ અલીપૈદા કીયા થાઇસનેજ્જલ
અલી ચે છુટકર દુન્યામેં જતા મુસલમાનોમેં ચે ફીરના ઉઠાતા.
ચે કેહનાથા દુન્યામેં અયન હયે હદીસ આયાતયર સખકા ચલન હયે.
ડરા મૈં યું ફરીશતેને કહા જખ મુજે રસ્તા બતાકર વો ગયા તખ.

હીકાયત છઠી તમીમ અનસારીકી.

ગુલમી ચડ તુ કીશતીપર સુખ નકી ખબર રખ દરીયાકે પવનકી.
સુખનકે બહરકાનહીં હયેકંઈ તાગ કેઈ આબાહયેઓરઉસમેંહયે આગ
જોહોવેઆગ ઓરપાનીકા ગવ્વાસ તો પાવે ઉસકોશીકુછ રાહેધરખાસ.
જોઈસ દરયામેંકોઈ હીમ્મતકો હારા તોફીરવોલી સમજકુખા બીચારા.
તુ દીરકે બાદખાં દે ખોલ સારે કે તા લખવે જહાદીસે કીનારે.
ઉસી દરીયામેં શૈતાંકો કુખાવે તુ ઉસ દરયાસે જલદી પાર જવે,
તીલાકર અયમીહરનતકો બગારતખયાં મજલીસમેં કરછઠી હીકાયત.
અઝીઝાં તુમ સુનો કદ દીવકોહાઝીર ખ્યાલે દુન્યવી દીલસે ભુલાકર
તમીમ અનસારીખોલ યા અલી ફીર સુનો તુમ કયા ગુઝરતીહયે મેરેસર.
હુવા જખદુઅ મુજસેકાના દજ્જલ મૈં ફીરચલનેલગા બાખસ્તાઅહવાલ
ચલું દીનકો નીપટદહેશત વ દુખમે રચનભર સો રહું ઝાડોં તલે મૈં
ખુદા કનયું દુઆ માંગુ મૈં હરઆન કે યારખકજ્જકરલે અખ મેરી જન.
ખલાસે સાંપ બીચુ કાટ ખાવે વ યા કોઈ ખાગ મુજકો ફાડ ખાવે.
યુંહી કંઈ દીન ચલા બા દીદએ તર પહાડ યકથા વહાં પોહયા મયેજકર
વહાં દેખું તો એક દરયા રવાં હયે કે આલીશાં પહાડ યક ઉસ મકાં હૈ.
વલૈકીન વહાં પરી દેકા ગુઝર નઇ પહાડઓર આખખીન ચીઝેદીગરનઈ.
ચલા ઉસ પહાડકે ઉપર મૈં ઉસઆન વહાંદેખું તો હયે યેક ઝાતેઈનસાન.
ઇ માદતમેં વો હયેં મશગુલ બાદીલ ખડે કોઈ અલી અક્ષાહ થે કામીલ.
ખડી નુરાની દાડા મરદે બુઝફગ અદખસે ઉનકે મૈં આગે ગયા બુક.
નીવડકે મયેને કી તસલીમ બ્રકકર વો હયેં દેખે મુજે દે મુંહ ફીરાકર.

ਅਯਾਨੇ ਘੁਟਕਸੇ ਵੋ ਮੁਝਸੇ ਘੋਲੇ ਕੇ ਗੋਯਾ ਫੁਧਮੇਂ ਸਾਕਕਰਕੇ ਘੋਲੇ.
 ਮੁਝੇ ਪੁਞਾ ਕੇ ਤੁਮ ਆਏ ਕੀਧਰਸੇ ਅਯਾਂ ਸਾਰਾ ਕਯਾ ਮੈਨੇ ਓਨ੍ਹਾਂਸੇ.
 ਮੈਨੇ ਪੁਞਾ ਅਫਸਰਸੇ ਓਨਕੇ ਤਖਤੁੰ ਕੇ ਛਤਰਤ ਆਪਕੀ ਗੁਝਰਾਨ ਛਯੇ ਕਯੁੰ.
 ਪਛਾਤ ਉਪਰ ਥਾ ਐਕੇ ਕੋਤਰ ਕੀਨਾਰਾ ਕਛਾ ਮੁਝਕੇ ਕਰੋ ਜਾਨਕਰ ਨਜ਼ਾਰਾ.
 ਗਯਾ ਕੋਤਰਮੇਂ ਕਯਾ ਦੇਖਾ ਮੈਂ ਓਸਠਾਰ ਕੇਵਾਂ ਐਕੇ ਯਾਗ ਛਯੇ ਜਸਤਸਾ ਘੁਸ਼ਤਾਰ.
 ਰਵਾਂ ਪਾਨੀਕੇ ਅਸ਼ਮੇਂ ਓਸ ਚੀਤਰ ਛਯੇ ਛਤਾਰੋਂ ਓਨ੍ਹਾਂਸੇ ਮੇਵੇ ਲਗੇ ਛਯੇ.
 ਕੀਤੇਕ ਮੇਵੇ ਵਛਾਂਸੇ ਤੋਡ ਆਯਾ ਛੁਵਾ ਵੀਲ ਘੁਸ਼ਾ ਘੁਸ਼ਾਤ ਆਰਾਮ ਪਾਯਾ.
 ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖੇਕਰ ਓਸ ਯਾਗਕਾ ਮਯੇ ਵੋ ਜਾਂ ਐਠੇਥੇ ਫ਼ੀਰ ਆਯਾ ਵਛਾਂ ਮੈਂ.
 ਮੁਝੇ ਪੁਞਾ ਕੇ ਦੇਖੇ ਰਖਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕਛਾ ਮੈਨੇ ਕਠਿ ਦੇਖੀ ਛਯੇ. ਰਹਮਤ.
 ਕਛਾ ਓਸ ਯਾਗਕੇ ਮੇਵੇ ਮਯੇ ਆਕਰ ਸਦਾ ਕਰਤਾ ਛੁੰ ਸੁਕਰੇ ਰਖਯੇ ਅਕਥਰ.
 ਮਯੇ ਫ਼ੀਰ ਪੁਞਾ ਕੇ ਛਤਰਤ ਧਸ਼ਾ ਮਕਾਮੇਂ ਲੀਯਾਸੇ ਤਨ ਸੋ ਆਤਾ ਛਯੇ ਕਛਾਂਸੇ.
 ਕਛਾ ਮੁਝਕਾ ਕੇ ਐਕੇ ਕੀਸ਼ਤੀਯੇ ਦਰਯਾ ਮਛੀਨੇ ਓਠੇ ਅਫਸਰ ਅਤੀ ਛਯੇ ਓਸ ਜਾਂ.
 ਜੇ ਓਸ ਕੀਸ਼ਤੀਮੇਂ ਛਾਤੇ ਛਯੇ ਮੁਸਲਮਾਂ ਸੋਲਾਂਗਰ ਕਰਤੇ ਛਯੇ ਓਸ ਜਾਂਗਾ ਦਰਯਾਂ.
 ਉਤਰਕਰ ਆਤ ਛਯੇ ਮੁਝਪਾਸ ਵੋ ਅਲ ਮੁਝੇ ਦੇਤੇ ਛਯੇ ਲਾਕਰ ਸੁਫ਼ੇ ਕਮਲ.
 ਓਸੇ ਸੀਕਰ ਪਛੇਨਤਾ ਛੁੰ ਮਯੇ ਪੋਸ਼ਾਕ ਦੁਆ ਦੇਤਾ ਛੁੰ ਓਨਕਾ ਯਾ ਵੀਲੇ ਪਾਕ.
 ਤਯ ਓਨਕਾ ਰਖ ਲੀਜਤਾ ਛਯੇ ਸਲਾਮਤ ਲੀਯਾਸ ਓਰ ਕੁਤਕੀ ਛਯੇ ਛਕੀਕਤ.
 ਰਛਾ ਮੈਂ ਓਨੀ ਘੀਰਮਤਮੇਂ ਕੀਤੇ ਕਰੋਝ ਕੇਵੋ ਕੀਸ਼ਤੀ ਵਛਾ ਪੋਛਾਂਘੀ ਛਯੇ ਐਕੇ ਰੋਝ.
 ਕਯਾ ਕੀਸ਼ਤੀਨੇ ਆ ਲਾਂਗਰ ਕੀਨਾਰੇ ਵਛੀਂ ਮੀਲਕਰ ਮੁਸਲਮਾਂ ਆਏ ਸਾਰੇ.
 ਯੁੰਛੀ ਕੁਝ ਕਮਦਯਾਂ ਓਰ ਸੁਫ਼ਲਾਵੀ ਵਛੀਂ ਓਸ ਮਰਦੇ ਘੁਝੜਗਨੇ ਦੁਆ ਵੀ.
 ਕਛਾ ਫ਼ੀਰ ਮਰਦੇ ਘੁਝੜਗਨੇ ਕੇ ਧਾਰਾਂ ਧਛਾਂ ਐਕੇ ਆਏ ਛਯੇ ਮਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਂ.
 ਧਛਾਂਸੇ ਅਪਨੀ ਕੀਸ਼ਤੀਪਰ ਘੀਝਕਰ ਉਤਰੇ ਓਨਕਾ ਘੁਸ਼ਾਕੀਮੇਂ ਲੀਜਕਰ.
 ਮੁਝੇ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਂ ਪਧਾਰ ਕਰਕਰ ਵਛਾਂਸੇ ਲੇ ਅਲੇ ਕੀਸ਼ਤੀਯੇ ਅੰਦਰ.
 ਓਛਾ ਕੀਸ਼ਤੀਕਾ ਅਪਨੇ ਵਛਾਂਸੇ ਲਾਂਗਰ ਰਵਾਂ ਛੁਧ ਕੀਸ਼ਤੀ ਓਸ ਦਰਯਾਯੇ ਅੰਦਰ.
 ਸੁਨੋ ਫ਼ੀਰ ਯਾ ਕੁਦਰਤ ਅਲੀ ਛਲਾਵੀ ਸੁਨੋ ਮੇਰੇ ਨਸੀਘੋਂਕੀ ਤਯਾਵੀ.
 ਵੋ ਕੀਸ਼ਤੀ ਕਅਰ ਦਰਯਾਮੇਂ ਗਧ ਜਯ ਓਛੀ ਅਯਦੇ ਮੁਝਾਲਾਯਕ ਅਯਕ ਤਯ.
 ਓਛਾ ਵਛਾਂ ਯਕਅਯਕ ਤੁਝਾਨ ਅੰਧਾਰ ਪੋ ਕੀਸ਼ਤੀ ਜਾਂ ਪਰੀ ਧੇਰੇਮੇਂ ਯਕਧਾਰ.
 ਲਗੇ ਰੋਨੇ ਗਲੇ ਮੀਲ ਮੀਲਕੇ ਸਾਰੇ ਅਜਲਮੇਂ ਆਗਏ ਸਯਕ ਸੀਤਾਰੇ.
 ਯਕਾਯਕ ਛੋਗਯਾ ਸਾਰੋਂਕਾ ਦਮ ਨਰਮ ਛੁਵਾ ਘੁਝਾਰ ਮਲਕੁਲ ਮੈਤਕਾ ਗਰਬ.
 ਪਛਾਤ ਐਕਥਾ ਘੁਝਾ ਦਰਯਾਯੇ ਅੰਦਰ ਥਾ ਆਧਾ ਅੰਦਰ ਓਰ ਆਧਾ ਥਾ ਘੁਝਾਰ.
 ਘੁਝਾ ਕੀਸ਼ਤੀਨੇ ਓਸਪਰ ਜਾਂਕੇ ਟਕਕਰ ਲਗੀ ਦਸਤੇ ਕਛਾਕੀ ਛੜਕਰ.

લગા કહરે ઇલાહીકા તમાચા વો કીશતી ગરક હોગઇ ઝેરે દરયા.
હુએ સખ ગરક ઉસ દરયાકે અંદર કીસીકા કુછ ચલા નઈ ઉસ મકાંપર
મગર એક આગયા તખ્તા મેરે હાત બહા ચાલીસ દીન તક મૈં કીસીઘાત
દેખો તુમ યા અલી યે રખકી કુદરત રખા દરયામેં વો સુજ્ઞો સલામત
ઉન ઇબરાહીમકો કુદરતસે બચાએકે જબ નમરૂદને આતશમેં ભાએ
ઉને યુસુફકો કુએમેં સંભાલે કે જબ ભાઈયાને મીલ કુએમેં ડાલે.
સભાલા ઉસને યુનુસકે તઈ ક્યું કે જબ મછલી નીમલ મછથી ઉન્હોંકુ
દયા ઉન નુહકો કીશતીકી હીકમત કે જબ ભેજથા રખ તુફાંકી ઝુલમત
ઉને મુસાકો રાહ દરયા બતલાઈ કે જબ ફીર ઉનકીથી ફૈજ ચડઆઈ
રખા શદ્દાદકો ઉસને અમાનત જો દરયામેં જની તખ્તેપે ઓરત.
મુજેલી તખ્તપર ઉસને સંભાલા કે દીન ચાલીસ પીછે નીકાલા.
વોહી બદોકાલી જગમેં નીગહબાન અલી બોલેકે વો અયસા હયે સુખદાન

હીકાયત સાતવી તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બોલકયાગુઝરી ફીરઆખર સુખનચુનચુનકલાનું દુરરો ગોહર.
તુમજલીસમેં ખીખેર અબલાલોગોહર લગા શૈતાંકા લઅનતકા તુ થયર
કરેગાં કબતલક શૈતાંકી નાલીશ યે મુઝી તો અઝલસેહયેગા સરકશ.
સુખનકા મુશત દે ઉસકે દહનમેં હિકાયત સાતવીં અબલા સુખનમેં.
સુનો અય દોસ્તાં પાકીઝા મઝકુર મોહેખખત દીલસે દુનયાકી કરો દુર.
તમીમઅનસારી બોલે યાઅલી અબ સુનો ફીર કરકેકયા હયે કુદરતેખર
મુજે જબ હકને દીખલાયા કીનારાહુવા થા મૈં તલી જસે અવારા.
તો ચલનેકી નથીકુછ મુજમેં તાકતગરઝ જું ત્યુંચલા કીતનીક મુદદત.
કે ઇસ જંગલકે દાયમ મેવે ખાતા ચલા જતા સરોદે આહ કરતા.
કીતેક દીન ચલતે ચલતે ઉસ મકાંપરરચનકે વક્ત મૈં બેઠા જો ઝુકકર.
નઝર આઈ મુજે કૃછ રૌશની દુર ખરસ્તા થા ગોયા અદલાહકા નુર.
મૈં સમજદીલમેં વહાંકુછહોગી બસતીકઅયસી રૌશનાઈ મુજકોદીસતી.
સુખહોકે વક્ત વહાંસે ઉઠ ચલામૈં ઉસી જગતીન દીનમેં જ મલા મયે.
વહાંદેખું તો કોઈ પાયા ન ઇનસાં ઝમીં હયેસાફ જુરૌશન ગુલીસ્તા.
હઝારાં જન્સકેહયે લઅલલો ગોહરહયે ઉનકી રૌશની કઇકાસ લીતર.
મુજે લઅલો જવાદેર ખુશ લગેજબ કીતેક મોતી વહાંકમયેદયા તખ.

મैं લેકર અપને દીક્ષસેકહને લાગાઅલી હીરાસેહવાહયે તુજ દુનયાકા
 કે તુ અયસા ગીરફતારે મુસ્લીમતોલી દોલમેં તેરે દુનયાકી ઉલફત.
 જવાહેર વહાંકે વાં મયેં ડાલદેકરચલા વહાંસેમયે અપની રાહલેકર.
 ગુલામી યાદકર મઉલા અઝી કાબજ સોઝે સુખનકી ખાંસલીકા.
 કે તા આવાજ મુનકર ભાગે શૈતાનનો કીસ્લેકા યારો ખા દીલો જન.
 તુ મજલીસમેંસે શૈતાંકા હટાદે સુખનકા અઝદહા ઉસકા કટાદે.
 કે આતશ જ લગેશૈતાંકી જાંમેં હીકાયત આઠવીં અખ લા દહાંમેં.
 યમીમ અતસારી બોલેયાઅઝીખાતસુનો ફીરકર જોહોતા હયેખ્યાલાત.
 અક્લા જતાથા મયેં ખાખૌફો દેહશદ કે યક મયેં દુરસેદેખી મલામત.
 બહોત ગુસ્સેં સર્તી કરતાં ખંગારે ચલા આતા હયે વો કક્ષા પસારે.
 મયેં ઉસકે દેખ ડરકર ખુબભાગા વલૈકીન વો મેરેપીછે હયે લાગા.
 કહાંભાગું મયેં ઉસક કાલીખલાસે પનાહ ઉસવક્તમયેં માંગા ખુદાસે.
 કે યારખ દુરકર મુજસે ચેઆફત નકર ઇસઅઝદહાકી મુજકે ઝયાફત.
 યહાં લગ ઉસને મુજકોલો મીલાયા કે મયેંને ઝદગીસે હાથ ઉઠાયા.
 પરી મુજકે પડાયાથા ઇસમ જો બરકકતસે ઉસી ઇસ્મકે ટલા વો.

હીકાયત આઠવીં તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બોલ ઇસ કીસ્સેકેફીર કરતમીમઅનસારીપરગુઝરીકયાઆખર
 દો બેતાં કીસ્સે અપને તુ કહે જ વલૈકીન હરબડી તુ ચુપ ન રેહ જ
 ચેચુપ રેહના તેરા હયેગા કયામત કેફીર મજલીસમે હોખતીહૈગીખત
 કુછ અખ શતાનકેજલનેકી ગતકર ખસ અખ કીસ્સાઝીયાદાતુરમતકર
 સુખનકે ઝાડ અયશે શોઅલઅે ઝાર કે હો શૈતાન મી જલબુલકે અગાર
 ખુલાસા દોલસે અખ કીસ્સેકેતઇબોલ હીકાયત આઠવીંકેદરદોઅખબોલ.
 અઝીઝાં દોવડી કેઇ ઉગયો મત સુનોતો કયા અજયખ હયે હીકાયત.
 તમીમઅનસારી બોલે યાઅઝી મૈં ખયાલસ દમમે ઉસ કાલી ખલાસે
 મૈં ભાગા ચાર દીન લગ ઉસકે ડરસે ન ઉસમે જગહકો દેખાફીરકે પીછે.
 અયસા દોડા કે બેદમ હોગયા મૈં પડા બેઝાર હોકર ઝીંદગીસે
 મૈં ઉસકે ડરસે ભાગા ચારદીનલગ નદેખાફીર મૈંજખપોહંચા ઉસીજગ
 પડા એક ઝાડકે નીચે મૈં જકર દુવા મંગને લગા હાથાં ઉઠાકર.
 મૈં યારખ મુજમેં કુછ તાકતરહિ નઇ ભલાહયે મૈંત અખ આવે મેરેતઇં.

લગા તસ ડાવે જમને દોડને મેં લગા ઝાડોં તવે સર તોડને મેં.
 કેવહાંએકશખસઆપોહ્યાવયસેમેંકયા મુજકો સલામ ઉસને અદબસે.
 ચકાયક આગયા અઝ ગેબ સીતી અજબ કુછ શીકલ ઉસકી ઝંબદોતી.
 જવાં થા મુત્તકી બા સુરતે પાક અમામા સર ઉપર પાકીઝા પોશાક.
 વોખોલાઅયતમામઅનસારીઘસઆન અબસખોતેહોયાંકીસવાસ્તે જન
 કરો ખુશહાલ દીલકો આશકારા કે હોવે ભાઈ તુમ પર રહમતે રબ.
 ચે ખુશખબરી મેં સુનકર યું કહાતબકે ધરનજદીક આ પોહ્યા તુમહારા.
 ચે ખુશ બકતીકી તુ મુજકો ખબર દી મેરે દીલકી ગમી સબ દુરકર દી.
 મુજે ઉસ શખસને યુંકર કહા તબ કે તુમકોધર અલી પોહ્યાઉ મેં અબ,
 દીગર એક મુદકકી દુંગા હુકુમત કે અંદ મુદદત કરોગે અયશો અશ.
 વલેકીન મેરે કહનેપર ચલોગે જો મેરે દોલસે તુમ ના ટલોંગે.
 કહા મૈને કે જો ફરમાવોગે તુમ મેં ઉસસે મુંહ ન ફેરંગા સો ચકદમ
 યુનોતુમ યાઅલી કરતા હયે વોકયા કહા મુજકો ખડા રેહ તુ ઇસી જ.
 કહીસે જાકે લાયા નઅમતેં ખુબ દિગર એક કુઝા આપેસરદ મહબુબ.
 કઈ દીનસે ભુકા જો કુછ અથા મંચે વો ખાના ખુબસા ઉસદાનયખામેં
 ખીન્ના કર મુજકો વો ફારીગ હુવા જબ મુજે વો પુછને લાગા વહાંતબ.
 કે વો એકરૌકે ટુકડેકા ગીરેહ ટાલ દયા મુજ હાથમેં ઉસને ઉસી હાત.
 કહા ઉસકો રખો બાબન ઓરદીલકેજબઆકર પડે કુછ મુજપે મુશકીલ
 મંચે મરજઉં યા જલજઉં કીસાઝોરતો મુજપર મારયોચે ગીરહકીલફૌર
 સંવજતા હોઉંગા ઉસહી ઘડી તબપસ અપના મુદદઆખરઆવે ગાસબ
 કરું કયા યા અલી મતલબથા ઉસમેં જો વો કેહતા ગયા સોહી કયા મેં.
 કહા મુજકો ફીર કાયમ હો સુખનપર કહા મૈને કે કાયમ હું મુકરર.
 ચકાયક લોટપોટ હો ઉસ મકાંપર બના એક મુર્ગ ઘોડેકે બરાબર.
 કહા મુજકો કે હો અસવાર મુજપર કહું કયા ડરકે અડ બૈઝા મેં ઉસપર.
 કે મુજકો લે ઉડા મીસલે હવાઈ હવાં એ આસમાં મુજકો ખતાઈ.
 ઉડા કઈ દીન હવાએ આસમાંપર પહાડ એકથા ખડા કાઈ ઉસ મકાંપર
 વહીં ઉતરા વો મુજકો લા ખીઝાયા ગયા આગી ઘડીકે બઅદ આયા.
 કહા ફરી મુજકો કાયમ હો બચનપર કહા મૈને કે કાયમ હું મુકરર.
 કે ફીર વહાંસે મુજે લેકર ઉડા વો ઝમીઝા સટ ગગન ઊપર ચડાવો,
 વહીં ઉતરા કે મથા એક ખડાગાર ન સજેસતઓર કઈદીનકા આસાર

કીતેક મુદ્દન અધેરેમે ચલા વો અંધારેસેલી કઈ દીનકા ટલા વો.
 ઉજાલેમેંભી મુજકે કઈ ચલાયા અઝીમુરશાનભી દરયા એક આયા.
 કે ફીર ઉસનેભી ઉસ દરયાકે છોડા કે આલીશાન એક આયા જઝીરા.
 બહોત ઉંચા મકાંથા ઉસ જગામેં કે વો કરતાયા ખાતાં આસપાસે.
 મહેલ આગે ગયા વો દેવ જીસદમ જડાયા કુદ્દલ દરવાઝેકે મોહકમ.
 દેખા મેં કુદ્દલકે ઉપર ચે ઉસ આન લીખાયા કલમએહઝરત સુલેમાન
 કહા ફીર મુજકે હોકાયમ બચનપર કહા મૈયેને કે કાયમ હું મુકરર.
 કયા વો લોટપોટ કર શીકલ અસલી ફીર ઉસને કુદ્દલપેરસ્સી જે મસલી
 ગીરા વો કુદ્દલ તખ ખુલકર ઝમીપર વો દરવાઝે મેં બૈડા મુજકે લેકર.
 વહાં દેખું તો કઈ હયે દેવ મલઉં ઉન્હો આહા કે ચટકર જાયેં મુજકે.
 દીખાઈરસ્સીઉન દેવોં કે તઈ જળ સભોને અપને સર નીચે કીએ ખત
 ગયે ર દવાઝએ દુયમપે જળ હમ વહાભી કઈ બલાયા દેખ ઉસદમ.
 વહાં દેખે હઝાંગં બીચ્છુ ઓર સાંપ ચડીદેખેસે મુજકે ધુજ ઓર કાંપ.
 ઉન્હોંનેભી મુજે આહા કે બીલગેં કે ફીર મારી રસી ઉનકેભી ઉસને
 ઉન્હોંનેભી વહાં નીચે કીએ સર કે દરવાઝેસી યુમપર હમ ગયે ફીર
 સુનો ફીરયા અલી વહાંકી હકીકત કે વહાં કઈ રાઝસાં દેખે બ હૈખત.
 હુએ કીર મુસ્તઈદ ખાનેકે સારે કે ફીર ઉસ શખ્સને રસ્સી જે મારે
 ઉન્હોંને સર કીએ નીચે ઉસીદમ ગયે દરવાઝએ ચાથેપે જીસદમ.
 હઝારોં ખાગ ઓર ચીતે ઉસી ડાર હુએ વોભી હમે ખાનેકે તયાર.
 કે ફીર ઉસ શખ્સનેરસ્સી દીખાઈ વહાં સખને સો તખ ગરદન નમાઈ,
 ગરઝ યું દેખે હમને સાતું દેહલાં અજળ કછ દેખેવહાંઈસિરારે સુબહા
 જહાં લગથે દરીદે ઓર ગઝીદે વહાં સખથે દરીદે ઓર પરીદે,
 ગયે દરવાઝએહફતુમમેં જીસવકતવહાં દેખાખીછા હયેએક બડાતખત
 હઝારાં દુરરો મરજાંલઅલો ગોહર ઝડે હયેતખતપર કઈકઈહુનરકર.
 કહું કયા યા અલીઉસકી હકીકત સંવારા થા ઉસે અઝ દસ્તે કુદરત.
 જવાં એક ખુબઝસૈયાથા ઉસપર સો જમના હાથ એક સીનેકે ઉપર,
 થા ચૌધવીં રાતકાનું માહેતાખાંથા ચેહરા મીસલે ખુરશીદે દરખ્શાં.
 કઈ કયા ઉસકીખુબીકા બયાં મેં સુખન આતા નહીં મેરી ઝખાંમેં
 સીરાનેશમઅ એકરોશનથી પુરનુર અજળ થાઉસજવાંપરનુરકા નુર.
 અજળ ઉંગલીમેં એક અંગુશતરીથીનજનુંગોહરાથી યા મુશતરીથી.

नगीने बारथे इसमें जराजर गोया बार सीतारे थे सरासर.
 थे बार पाये आगे अजडाह बार वो चौकीमें नवाँके थे अजरदार.
 सुनो हीर या अली इसशब्दकीआतमेंपुछा किसके क्या हैयेप्यालात
 कहा उसने केने बोले नईशां सो पाये हैं वक्षत हजरत सुवेमां,
 जे यहाँ देणे अपन कंठ कर्मलामत सो हैं चौकीमेंउनके ताक्यामत.
 मेरेवो जोरके आगे सली पस्त मैं सारोंमें जडा हुंगा अजरदस्त.
 मैठिनी मेहनता भीया हयेजेअजसो इस अंगुशतरीके वारते सज.
 कहा उसने केने ये लेताहुं इसआन केता सज मानेगेमेराही इरमान्,
 कहा मयेउसकेतुकरताहयेक्याआतयेपयगम्बर हैहक सुजहानकी आत.
 कहा इतना उल्लोका और कहां तुं तरक करदे प्याले मुनकरीकुं,
 ये सुनकर या अली जरहम हुवावो मुने रघुरकी अतानेके लगा वो,
 कहा उसने के तुमके क्या हयेतकरारजे तुमकेमैंकहुंसी तुम करौकार
 कइं क्या इस जगह लायार या मये हील अंदरडरकेयुप होकर रहा मैं.
 हया रस्सी का टुकडा मुजके इसद मकहा मैं जल मइं तो मारयो तुम.
 देणो तुमयाअली इसका जर्या अज उने जज दाव अंगुडीपर क्या तज.
 यकायक जैजसे इसपरगीरीआगे केजलकर उरमउसका हो गया आक.
 मयेउसकी आकपर रस्सीजडीवो के हीर जता हुवा है उस घडी वो.
 कहा मुजके के कायम हो अयनपर कहा मयेने के कायम हुं सुजनपर.
 अंगुडीपर लगाया उसने हीरलागके हीर वोशब्दजबजगहोगया आक.
 के.भारी हीररस्सी उसपरमयेहीलहीरके हीरवो होगया जताही उसडोर.
 कहा हीर मुजके कायम होअयनपर कहा मयेने के कायम हुं मुकरर.
 केहीर जिसने अंगुडीपर क्याजस्त केहीरवोहोयगा जजलगकेतजपस्त.
 के हीर भारी रस्सी मये पारसीयुम के हीर वो होयगाजता उसी दम.
 कहा मुजके के तुमपर रहमते रजपसअपना मुददआनजहीकहयेअज.
 तुम्हारे घरके पोहंयाजिं इसी दम हीजर येक मुदककाकरहुं मैं हाकम.
 कहा मुजके के कायम हो अयनपर कहा मयेने के कायम हुं सुजनपर.
 उने आहा के हीर हुं मये अंगुडी के इसपर जैजसे हीर आगे टूटी.
 मैं आहा भारी हीर पारे अहाइमकेहुकमेरपसेआयेअजरील उसदम.
 कहामुजकेतभीमअनसारीअजरदारयेरस्सीमारयोमतदेणोजीन हार.
 हुवा ये शब्द हीनारे जहन्नम तुम्हारे हीलमें सयथा तो अयेतुम.

ખખર નઈ તુજકો ચે હૈ દેવખદઝાત ચે રખતાથા જીહીઆપનીકરામત.
 થે ઇસકે તાખએ કઈ દેવ પરયા ન થા એ તાખએ હઝરત સુલેમાં.
 ઇતાઅતસે સુલેમાંદે વો કાફીર સદા સરગરત રેહતાથા વો બાહર.
 લી જહુકી અંગુઠી ઉસકને થી અંગુઠીકી કરામત ઉસ કનેથી.
 સુલેમાંકી અંગુઠીકો ચુરાને મંચે આયાથા યહાં મારા ખુદાને.
 કહા મુજકો અંગુઠી ઉસકી લોતુમચેદેવઓરપરયોંપરગીલીખહહોતુમ.
 અંગુઠી મુજકો જહુકી વો દેકર ચલે જીખરીલ મુજકો બહર લેકર.
 કહા કીબલેકી જહુ બબવો તુમ અબયેકહકર આપવહાંસેઉડચલેતખ.

હીકાયત નવવીર ખયાન તમોમ અનસારી

ગુલામી દુક યહાં હીમ્મત પકડ જ સુખનકે મહેલપર તુ જલ્દ ચડજ.
 સુખનકે ગંજકી સંદુક દે ખોલ નીકાલ ઉસમેસે હીરાઅબ તુખેમોલ.
 થોડે થોડે અઝીઝાંકી નઝર કર દીગર શૈતાંકો મજલસસે બદરકર.
 તુ ખોલ અયસા ગૌહર બાહકીસ્સા કેથોડાખહોતપોહચે સખકોહીસ્સા.
 થકા હોવે તો પી એક જમ પાની પીછે કહ કીસ્સા તુ દુરરે મઆની.
 દુરે ખેમોલ મજલીસમેં ખીખેર અબ હીકાયતનવવીંકા મઝકુર કરસખ.
 અઝીઝાં મોત્યોંસે ભરકે ખોલે કે ફીર આગે ગુલામી કીસ્સા ખોલે.
 તમોમ અનસારી ખોલેયાઅલીતખસુનોતોકયાગુઝરતીમુજપેઆઅબ.
 મુજે જીખરીલને જખ રાહ ખતલાઈ ચલા જંગલકા ખાનાધાંસચૈલાઈ.
 ચલા મુદદતતલકે મંચેઉસ જંગલમેં કે આલીશાન દેખા ફીર મહેલમેં.
 મહેલ રૂપેકી ઇંટોંસે બનાથા ઊંને ચુનેકી ગારીસે ચુના થા.
 ગયામે ચેખોલખીસમીદલાહમહેલમેંકેએકલડકીકોદેખાખુશ શીકલમંચે.
 મીયાના ઉમરમેલી ચારદા સાલ ન આવે માહે પુનમ ઊસકેતામસાલ
 જમાલે દીદા અઝ હદદે બશર દુર શુનીદા અગ પરીના દીદા અઝહુર.
 થા ઉસકે હુસ્નકી ગુલદસ્તા ખેલી ન દેખીથી કહીં અયસી શકલી.
 કરું કયા ચાઅલી મંચેઉસકેઐસાફે વો ગંજેમારથી બે શીનો બેકાફ.
 મુજેકરકરસલામમઓરખોલેયુંકરતમોમઅનસારીકયાગુઝરી તુમનપર.
 બે તુમકો લેગયાથા દેવ મલઉં ઊંને લે જ કહાં છોડા તુમનકુ
 કહા મંચેને સુલેમાંકે પલંગ તલ ગયા વો દેવ ગૈબી આગસે જલ.
 ખોલી લડકી ખહોત બેહેતરહુવા અબકહાથા મંચેનેલીઉસ દેવકો તખ.

ઠ પૈગમબર ખુદાકે હૈકે અય મલકી ન રખ ઉનકી અંગુડી પર નઝરતુ-
 ને કાઠ પૈગમબરોંસે લાવે મુનકીર તો લો બેશક હલાકી પાવે આખર.
 મંચે ફીરબોલાકે કયું મુજકાપેહછાના બોલીદેખા હયેમૈં તૌરેત મ્યાના.
 પડીથી યુકે એક દુનયાસે દીંદાર મોહમ્મદ મુસ્તફાકે હયેં સચ્ચેયાદ.
 ફલાને રોઝ આવેંગે ઇસી કામ તમીમ અનસારી ઉસકા હોવેગા નામ.
 વહી તૌરાતકા દીન યાદ આયા ખુદાકા શુકર જીસ તુલકો દીખાયા.
 મોહમ્મદકા મુજે કલમા પડાવો નજતે આખરત મુજકો દીખાવો.
 મૈં ઉસકા યા અલી કલમા પડયા નખીકે દીનકા શેવા ખતાયા.
 મૈંફીર પુછા કે તુ ઇનસાંકી દુખતર પરી દેવોંમેં તુ આઈ હયે કયુંકરે.
 બોલી લડકી કે મેરા બાપ એક શાહ ફલાને મુદ્દકકથા ઉસકે તઈ જહ.
 સુલેમાંકે મહેલમેં ગુલ હુવા ને લે આયાથા મેરી માંઝા ફીદા હો.
 લે આયા દેવ જખ ઇસમહેલ લીતર મંચેથી પરે દીનોંતખ પેટ અંદર.
 યહાં જખ જન રહીં મુજકો મેરી માં મેરી માં મરગઈ મુજકા રખીયહાં.
 થે તઅબે ઉસકે જીતને દેવ પરયાં સો મેરે હુકમમેં સખકર દયાં થ્યા.
 કહા ફીર યા અલી લડકીકો મૈંયું કીતી મુદ્દતસે સરગરદાન મંચે હું.
 મુજે કઈ રાહ ધર જનેકી ખતલાવ કહી લડકીકે મેરે સાથ તુમ આવ.
 બોલી લડકી કે હૈસૌ ખરસકી રાહ યસુનકરફીરમંચેમારાનઅરએઆહ.
 કહાંપોહયુંગા મૈં રાહ સૌખરસપર મંચે ધુલ જઉંગા ઉસહીરાહઅંદર
 વો લેગઈ મુજકો તખ એકદેવકેપાસ નીપટવોદેવથાપુરખોફ વીસવાસ.
 અયસા વો દેવથા ખદજાત મરદક કે ને દેખે વો મરજવે બીલ્લશક.
 બોલા વો દેવ દુક મંચે કામકા હું ગરજ ખંદા તુમ્હારે હુકમકો હું.
 જહાં ભેજે વહાં આંખોંસે જઉં તુમ્હારે હુકમસે કયું મુંહ ફીરાઉં.
 ગરજ જું ત્યું મંચે અરસા એકદીનકે લે જઉંગા મદીના ધરમેં ઉનકે.
 મુજે વોહદેવ ચેલડકીકરકેઅસવાર વીદઅ હોકરગઈવો અપને ઉસકાર.
 સુનો ફીર યા અલી ઉસદેવકી ખાત હવાપરલે ઉડા મુજ દેવ ખદજાત
 ગગનપર જખ ચલા લેકર મેરે તઈવહાં જકરકે મુજકો ડાલ દે કઈ.
 ખહોત કરને લગા સખતી વોખદજાતવલૈકીન વો અંગુડીથી મેરે હાત.
 દીગર વો ઇસ્મ ને અન્વલ ખતાયા ને મુજદા ઉસ પરીનેથા સાખીયા.
 ચલા નઈ ઝોર ઉસદેવે લઈકા કે ફીર દેખા વહીંપર એક દરીયા.
 કીનારેપર સોનેકા પહાડ થા એક ગીરા વો દેવ તખ ઉસ કોહકો દેખ.

કહાયાં હયેબડા એકદેવ ઝાલીમ વોહયેઇસપહાડ ઓરદરયાકા હાકીમ.
 ને જાએતો અપન દોનોકો ખાજાએ અંગુઠી દેઉસે તોરાસ બતલાએ.
 કરું કયા ઘરકો પોહંચીકી ખુશીસું અંગુઠી દીઉતારકરઉસકે તઇં યું
 અંગુઠી લેકે મુજસે વહી બદખખત મુજે વોછોડ વાંભાગા ઉસી વકત.
 પહાડ ઉપર બહોત રોયા ખડા મયે કે રોતે રોતે ટુંક આગે ચલા મયે.
 વહાંભી એક મલામતદેખી મૈંજબગઇ મેરી અકલઓરહોશભી તખ.
 જવાહેરકા તખતથા એકખડા વહાં ખડાએક દેવબૈઝાથા તખ ઉસ આં.
 ખ્યાં ઉસ દેવકે ગર મયે બતાઉં તો ઇસ કીસ્સેકા ફીરછેડા ન પાઉં
 અયસાતો થા કે કયા બોલુ જાંસે કે વો કરતા થા ખાતે આસમાંસે.
 યકાયક તખત કે ઉડને લગા વો મેરે ખાનેકા આયા સુસતઇદ હો.
 પહાડ ઉપરસે જંગલમેં પડા મયે ને ઉસકે હોલસે દરકર ગીરા મયે.
 ભરોસા ઝીંદગીકા કુછ અથા નઇં વલે હકને બચાયા બસ મેરે તઇં.

હીકાયત દસવીં તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી કીસ્સા ચે કબ હોગા પુરા સુખન ચે કબતલક હોગા ઝહુરા.
 તેરા ગંજે સુખન તો ખુટતા નહીં ઓર ઉચ રૈતાકે સરપરટુટતી નઇં.
 કર ઉસ રૈતાનકોમજલીસસે બાહરશીંતાખી કરદેઇસ કીસ્સેકા આખર.
 અઝીઝાં સુનતેસુનતે છકગએ અબ જવાહેર ચુનતેચુનતે થકગએસબ
 અઝીઝાં ગર તુમહારે ફીરતે હો સર તોબસ કસસેકેતઇ બોલેંગે કલફીર.
 હીકાયત દસવીં કોઅબદોરત સુન્યો મોતી થોડે બીખેરોહયે સોચુનએ.
 અઝીઝાં અબ ઝરા ધખરાઇ ચો મતરહી થાડીહી અબ બાકી હીકાયત.
 તમીમ અનસારી બોલેયા અલી ફીરપહાડ ઉપરસે જસદમમૈં પડાગીર.
 અયસાભાગા મયે ઉળકે દરસેગીરકરકે એક હફતેતલક દેખાન ફીરકર.
 સુનોફીર યાઅલીઓરએકઅજઇબદેખા એકમહેલમેં કોબલેકીજનીબ.
 અઝીમુશશાન મૈં દેખા મહેલ જબ ગયા ઉસ મહેલકે નઝદીક મયેંતખ.
 મહેલપર નુરકા બારાં થા બરી પડાથા કુફલ દરવાઝેકા ભારી.
 દેખા તો કુફલપર અયસા લીખાથા કે મૈલા વા શરીક હૈગા અકેલા.
 રખામયેબોલખીસમીલવાહઉપરહાતધકાયક ખુલગયાવોકુફલ ઉસધાત.
 અદબસે મૈં ચલા દરવાઝે ભીતર હઝારાં ઝાઝરી દેખી મૈં અંદર.
 જવાહીર લઅલ મોતીસે બની થી સોને રૂપેકી ઇંદાસે ચુનીમી.

દેખાવહાંએક મહેલ સખસેજુદા મંચેસોતખડિસ મહેલકે અંદરગયમૈં.
 અજબ ખુશખોઈસેસહનોં સકકથા અજબકુછઉસમકાં ઉપર શકરથા.
 કે દેખા સહનમેએક ખવાને ન્યમતધરાહયે ગરમ ભરકરતાઝા કુદરત.
 એક આખે સરદકા કુઝા ભરા થા દીગર એક પાનદા આગે ધરાથા.
 બહોતદીનસેમંચેથાભુખાસોઉસઆન ખાયા ખાના પીયાપાનીચખેપાન.
 ઉઠા ખાકરકે ફીર દેખું તો એક જ લટકતા હયે ઝરી તુકરેકા પરદા.
 વો પરદા ખોલકર અંદર ગયા મંચ વહાં દેખા એક ઇસારે ખુદા મંચે.
 જવાનાં હંચે કીતે લહુમેં ગલતાં લહુ જરી વલે કીસમે નહીં જાં.
 મુએ રખકર સીરાને ઢાલો તલવાર ગોયાતાઝે અલીસોતે હંચેહુશયાર.
 જવાનાં કે અજબ ચેહરેપે ગુલગુ વલેકીન થે ઝભી આલુદા પરખું.
 કોઈકા પા જુદા કોઈકા જુદા હાત ચે જનોયા અલી કયાથા ખ્યાલાત.
 મંચે ભાગાડરકે પરદા ખોલકર ભાર દેખા ખંદર ખડે હૈં ચાર અસવાર.
 લગા ડરનેકો જખ દેખે ઉસીઠાર મુખાદા કેહવેં કયું આતા તુ ઇસઠાર.
 બોલે ચારૂં તમીખુઅનસારી ખુશહોગુખારે દરદોગમસેદાલકે તઈંધો.
 બહોતનઝદીક આપોહયેહો તુમઅખકહા મૈંઉનકા તુમપર રહમતેરખ.
 મૈં ખુછા ઉનકો તુમહો કોન ઇનસાં કે ઇસ જગા ખડે હોગે બઈ સાં.
 વો બોલે ચારોં હમ હૈંગે મલાયક નીગહખાં હંચે યહાં રોઝે જઝા લગ.
 સુનો ચેનુહ પયગમખખરકી જગાહે યહી અસખાખયહાં મહશર તલકહે.
 જો તુમને ખવાનસે ખાઈહે ન્યમતસો યહાં ભેજહયે હકને કરકેરહમત.
 જો ભુખા બહોતસા આતાહયે ખાતા ન ચે ખાનાં કલી ઠંડા હો જતા.
 હયેઆખેકૌસરઓરજન્નતકી ન્યમત ચે રેહવેગીભરીયહાં તા કયામત.
 જો તુમ દેખે જવાનાં લહુમેં ગલતાં સો અસહાખે નખી હૈંગે શહીદાં.
 નખીકે સાથ કુફરોંસે લડકર શહાદત પા હુએ શોહદાએ અકખર.
 સીપર શમશીરસે દર ઇસ્તેરાહત ચે યું કેયું રહેંગે તા કયામત.
 ચે સુનકર મંચે બહોતહયેરત રહાતખ કે રખકે ખેત્ર સખ મુછે વહી રખ.
 કહા ફીર યા અલી ચારોકે તઈં યુંકઅખકઈંરાહતુમ ખતલાવો મુજકુ.
 સવારોંને મુજે ઇસ મહેલસે કાડ કહે કીખલેકી જનીખ બવો હુશયાર.
હાઠાયત ગ્યારવી તમીમ અનસારીકા.
 ગુલામી બોલ ખું આલુદા ખાતાં કે હો શૈતાનકે મરનેકી વાતાં.
 ખ્યાને દીલસે શમશીરે સુખન કાડ ચકાચક દોડકર શૈતાનપર ઝાડ.

કે ઝખની હોકે ઇસમજલીસસે ભાગે સુનાં ચારોંકા કીસ્સાં પડે આગે. હીકાયત ગ્યારવીઅખબોલ હંસ હંસકેતા મજલીસમેને ઝીયાદા ખડેરસ. અઝીઝાં ખીઆકીસ્સેને અજખતુલ હીકાયત બોલતાહુ અખમૈં બેમુલ. ચકીંહયે તુમલીસુનતેસુનતેયકગએ પરઅખમેરેસુખનલીરાહલગગએ. ગુનામી અખતેરીઅકવાલી કઈંછોડ સુખનક શેહદકી દેમરતખાં ફાડ. તમીમ અનસારીબોલેયાઅલીફીર સુનાકયામુશકીલ આતીહયે મેરેસર, ચલા અદરોઝ મંચે કીતનેક ફરસંગકફીર એક બાગદેખા ખુબખુશરંગ. ગયા મંચે બાગમેં કરકર કની દીલતોદેખા એકવલી અદલાહકામીલ. બડી દાડી થી અક નુરાની સુરત દેખું તો હયે વો મશગુલે ઇબાદત. સલામ ઉનકો કયા મંચેને સોબકર વો બોલા મરેબનીખ મુંહફીરાકર. તમામ અનસારી કેહતેહયેતુમનકુ કયા મંચેને કે હાં હઝરત લહી હું. કહા મુજકો કે ચહાંસે ભાગ ઇસદમ રવાના હોવે કીખત્રેહી તરફ તુમ. જવાં એક ખુબરૂ દેખોગે આગે ન અપના હાલ કહીયો ઉસ્સે બકે. મંચેનીકલાયા અલી દરકરઉસીઆનચલાફીરતીનદીનતકદરખ્યાબાન. કે ફીર એક બાગ દેખા સખજખુરરમ કે વયસા બાગફીરકઈંહોવેગાકમ. લગે થે બાગમેં મેવે ગુનાંગું હુવા ખુશઉસકે દેખે મીમ ઓર નું. બહોત ભુખાલીથા મંચે કઈંદીનોસે વહાંસે તોડે મેવે ઓર ચખેમંચે. રવાં થે ચશમએ આખ ઉસમકાંચારમૈં તખકરતાચલાવહાંસૈરેગુલઝર. થે મેવે બાગમેં કઈંકઈં મઝેદાર વલકીનથે બહોત અગુરકે ઝાડ. સુનો તુમ યા અલી વહાંકી હકીકતકેસુજકોકયાખીલગતીહયે મલામત. બહોત વો બાગ થા ચૌડા વ લંબા વહાં મંચે એકઅજખદેખાઅંચંબા. બેઝા હયે ઝાડતલ એક આદમી ઝાતપરઉસકેપાંવનઇઓરનઇદાનો હાત. વો રોતા હયે રૂખો તો ઝારઓરઝાર કહા મૈંને કે કયુરોતાહે અચચાર. કહા ઉસને કે મેરે નઇ હયે દો પા કહા મૈંને પડે હયે સોહી ચુનખા. કહા ઉસને પડે હયે ખાઉં કયુંકર મેરે દીલમેં તોહયેતોઉમ્મીદયું કર. મંચે અપને હાતસે તોડું ઓર ખાઉ કઈં તુમકો દુઆઓર રાહ બતાઉં. મુજે ઉસ શખ્સકા ફીર તરસ આયા મૈં ઉસકો અપને કાંધેપરખીઝયા. ચડાયા ઉસકો મૈંને બાશફક્ત મૈં જનું કે કયા હોગી મલામત. લમા ઉસકા તરસ ખાનેકો મૈં આપ વહાં નકી સો કરતે હોગયા પાપ. ઘડી એક દો ખીઝયા મંચેને ઉસકું કહા મંચેને અલી નીચે ઊતર તુ.

કહાં ઉતરે વો જોથી આફતે જાંયે ઉસકે પાંવ દો અમટેકે પીનહાં
 ચકાયક ઉસને દોનોં પાંવ લંબાએ મેરી ગરદનમેંલેકર ખુબ લપટાએ.
 અયસે લપટે કે અંખ્યા તડતડાયા મેરી તનકી રંગાં સખ ફુલ આયા.
 મંયે તખ કરને લગા મીનત વઝારી કે એક મુક્કી મેરી ગરદનમે મારી.
 કહા મંયે છોડે બંદે ખુદાકે તો મુજકો કાટ ખાયા કચ કચાકે.
 કહું અયભાઈમંયે હુંગા મુસલમાન તો વો હેં કાટ ખાવે ગરદનો કાન.
 મેરેપર કુદરતાં હંસતા વો જાવે મારે ગરદનમેં મુકકયાં ઓર ડગવે.
 વહાંસે પાની પીકર ફીર દોડાવે જો થક જાઉં તો ફી છકકર લગાવે.
 સદા ઉસ બાગકે મેવે વો ખાકર કરે પાખાલ મેરી ગરદનકે ઉપર.
 મેરેપર કુદે ઓર મુજકા દોડાવે જો ના દોડું તો મુજકો કાટ ખાવે.
 બહોત કુછમંયેકયાપરનઈ અલાઝોર કહા મંયેને ખુદાકે વાસતે છોડ.
 કહાં છોડે વોમેરી ખીનલીએજન કહુંમૈં આજઝીઔર રોઉંઉસઆન.
 કહું જારી તો મારે સરમેં ટોલે મેરી ગરદનમે પડગએ કઈ ફેલે.
 કહું ઉતરો તો હરગીઝ ના વો ઉતરે ફેલોંકાલી વો નાખુનસે કુતરે.
 અયસીલી ચુમટીયાં લહુ નીકાલે મેરે સરસે અપસકા સર લગાલે.
 મેરા તન હોગયા પીખાલ પીખાલ હુવા તો વો મેરે એક જકા જંજલ.
 મંયે થક્કરફીરપડુંઓરરોઉં જસદમ તો મારે મુક્કીયાં સરપે ધમાધેમ.
 ન છોડે ના સુને મેરી કહુ ખાત કરે મરદુદ મુજપર જુદમ દીનરાંત.
 ખબરનઈ થીકેઅયસાહયેથેકમખખતમેરેપર તરસનહીંખાતાયેઉસવકત.
 કહું મૈં આજઝ ઓર હાથ જોડે વલેકીન વો ન ઉતરે ઓર ન છોડે.
 નીપટ આજઝહુવા મૈંકરકેમીનત પરઉસને કુછનકી મુજપર શકકકત.
 કીતેક મુદદત ગઈ જખ દુખ સો ભરતે નયનસેઆંસુવાંહરદમ ખરસતે.
 મુસીખત ભરતે ભરતે મરગયા જખ ઉડાદો હાથ માંગી યું દુઆ તખ.
 કે ચ રખ મૈત દે આજઝ હુવા મંયે વગર નહીંદે ખલાસી ઈસ ખલાસે.
 ખુદાકે ફઝલસે ઉસ બાગ અંદર કહીસે આયા એક ઇનસાન ખુશતર.
 જવાને ખુબરૂ પાંકીઝા તર જાત કેઉસકી ખુબીકી મૈં કયા કહુ ખાત.
 વો આકર મેરે આગે યું પુકારા તમીમઅનસારી કયા હયે હાલ તેરા.
 મૈં ઉસકા દેખકર રોયા બહોતઝાર કહાં મૈને કે દુખમેં હું ગીરફતાર.
 ખુદાકે વાસતે મુજકો છુડાવો મુજે કુછ છુટનેકી સહ ખતાવો.
 વો બોલે તુમ ઉસે ખીડલાએ થેકયું શકકતઉસ ઉપરતુમ લાએ થે કયું.

કે યે મરદુદ હયે દાવાલ પાચે બહોન હયે કામ ઇસકીભીઈ સીજાયે.
 અગર મઅલુમહો તુમ ઉન સભોંકા તો ચડતે ચડતે સખ મારેં તુમેંકો.
 વગરનઈ હોતીથી ફીર યુંહી ખવારી ગુઝર જતી તુમહારી ઉમર સારી.
 કરો એક કામ તુમ પાચોગે છુટક ગડાઈસ બાગમેં ખોદો તુમહી ચક.
 થોડે અંગુરલે ઉસમેં સડાચો વો મલગુબાલી ફીર ઉસખ ખીલાચો.
 ચે આપી ગીર પડેગા મસ્ત હોકર ખલાસી પાવોગે તુમ યું મુકરર.
 મેં ઉસજ યાઅલી વયસા કયા કામ સડે અંગુર કીતનેક તોડ ઉસકામ.
 ખીલા ઉસકો ગીરા વો મસ્ત હોકરમેં ભાગા વહાંસેઅપને તનકોધોકર.
 ખુદાકા શુકર કર અગે ચલા મંચે અયસેમેં ફીર જવાંસે જમીલા મેં.
 દેખું તો હયે જવાં મશગુલ રખસે કયાં મને સલામ ઉસકો અદબસે.
 વોખોલાઅયતમીમઅનસારીદુખસખ ગયાખુશયાંકરૈત્વર પાસહયેઅખ.
 કહા મંચેને કે કઈ કઈ મુદદતોંસે મુસીબતમેં નીપટ ગતતાન હું મેં.
 કે ઘરકી રાહ નહી પાતી મુજે કઈ કહીં રસ્તે લગા દો તુમ મેરે તઈ.
 કહા ઉસ શખસને મત ખાવો કુછગમ રવાનાહોવો કીબલેકી તરફ તુમ.

હીકાયત બારવાં તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બંદ મત કરયો દહનકો ખુલા કર કુફલ દર બાગે સુખનકો.
 ઝખાંસે ઇતરકા ચશમા રવાંકર મોઅત્તર બુસે મગજે દાસ્તાંકર.
 સુખનકે બાગકા ટુક સૈર કરકે થોડે પુલોંસે સખકે કાન ભરદે.
 અલી લગ તો દુરે ગોહર બીખેરે પર અખ સખકો બીના પુલોંકેસેહરે.
 સુખનકે પુલ તુમ મજલીસકો ભરમાર કરા તુરરે પીતા ગજરેકે દોહાર.
 મોઅત્તર હોકે યારાં ઘર સ્ત્રીધારેં કે ઇસ કીસ્સેકા દીલસે ના બીસારે.
 દરદાં ભેજ ખતમુલ મુરસલીપર અખ આખ દાસ્તાને આખરીપર.
 અઝીઝાં અખ તલક મોતીથે ચુનતે કે અખ ચુનલો થોડેસે ગુલકે બુટે.
 ખુશીકી અખ સુનો બારવીહીકાયત મજતાહુ સુખહોસાદીકકહીનૌખત.
 તમામ અનસારી ખોલે યા અલી મેં ચલા ફીર તીન દીનતક બેકલીમે.
 વહાં પોહંચાકેથા એક બાગ મહબુબ રવાંથે ચશમે ઓરમેવેલગે ખુખ.
 કઈ કયા બાગકી ખુબીકી તીમસાલ કે ઉસકીં વસ્ત કરતેહો ઝખા લાલ.
 વહાં મોજુદ કઈ હુરો પરી થી ન જનું આટવી જમત ધરી થી.
 અજખ ખુશખોકીમેહકરેથી મઅમુર ખરસતાથા વહાં અદલાહકા નુર.

મીઠાખકામત ઓરગુરચરખાશમહે ગુલાબઅંબરસે પોશાકઉસકીનમહયે
જવાહીરકે બહોત પેહની વોઝેવર ઉડે હયેં સરસે પાલગ લઅલ ગૌહર,
દેખુંતોવોખરીહંસતી હયેખીલખીલમંચે એકતસલીમકી જકરમુકા ખીલ
જવાબ ઉસને દયાનહીંકુછલી મુજકુ. ઇશારેસે કહા મુજકો કે જા તુ
મૈ પુછા અય પરીર કૈંન હો તુમ તુમ્હારી જાત કયા મુજકો કહો તુમ.
યહાં ક્રીસવાસ્તે હંસતીહયે ઇંસિતૌર ખતાવો મુજકો યે ઇસસાર ફીલફૌલ.
વોફીર પાઉંનહી બોલી હયે ઇસજગ સુના આવાઝ ખાનુસે યકાયક
કે અય ઇનિસાન તુખતાહયયાનહી ભી જલખલ ખાકહોખએગાતુંકહીં,
સુના મૈજખ વો આવાઝપુરહયેખત ગીરા બેહોશ હોકર ખાકે દેહશત
ક્રીતકદીન બેખખર વહાં પડરહા મૈ વહાંસે ઉટકે ફીર આગે ચલા મયેં
દેખું મૈ ખાગમેં ફીર એક મકાં હયે વહાં એક દુધકા ચશમ્હ રવાં હયે.
વહાં ફીરલી દેખા વહી જવાં મંચે જોથા દીવાલ પાઓંકે મકાંમે

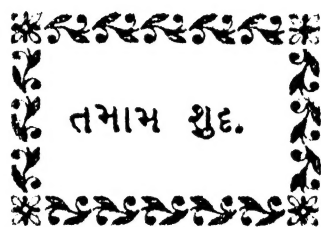
હીકાયત તેરવી તમીમ અનસારીકી

અજયખ ઓર ગરાયખ જો દેખે હમ નદેખેથે કોઈ ઓલાદે આદમ.
કહા મંચે જોલીખા તકદીરમેં હોએ નહિ તાકત ક્રીસીક્રી જોઉસે ધોએ.
મંચેપુછાયાઅલીઉસ શખસકોખાત કેતુમ ખતલાવો ચેકયા હયેખ્યાલાત
થે કોન ઇસ ખાતમેં હકકે પ્યારે કે મુજકો પાસ ભેજે થે તુમ્હારે.
દુયમહંસતી જોખુઢયાફીરતોકયાથાસીયુમઆવાઝપુરહયખતસો કયાથા
અહાઝમ નામ મુજ અપના કહોતુમ કે અયસે ખુખસુરત કોન હો તુમ.
તુમ્હેં દેખે મેરેર.જો અલમ સખ ગએઓરદીલ નેહાયત ખુશહુવા તખ
કયા મંચે સૈર બેહદદો નેહાયત ન દેખી અયસી મંચે કહીં ખુખસુરત.
વેબોલા યાઅલીવો શખશમુજસાત તમીમઅનસારીતુમમેરીસુનોખાત.
જોતુમગએથે વલી અદલાહકે પાસ સો વોથે ભાઈ મેરે મેહેતર ઇલયાસ.
ખડી હંસતીથીજો ખુડયા ખઇતૌર સોવોદુનયા ખડીહંસતીથી ફીલફૌર
સુના આવાઝ પુર હયખત જો ફીરકર સોવા યાનુજ માનુજ થે મુકરર.
હકીકત સારીકી જાહેર મંચે તુમસે ખીઝરહયે નામ તેરા કહુ યે તુજસે.

ખીઝરકાયાઅલીજબ મંચેસુનાનામ મંચેદૌડ હાથતબ ચુમા બાઘકરામ
 કહા મંચેને ઝહે તાલેકે ઇસજગ મંચે દેખે આપકે કદમે મુબારક.
 જોહોવે અમર ઉસબદેપે જાહેર તોહોવે કદશ બરકાતીમે હાજીર.
 ખીઝર બોલે તમીમઅનસારીઅબતો બહોત મુદદતસે તુમ હૈરાં રાંદ હો.
 મુજેલાઝીમ તુજેવરકા પોહંચાઉં તેરે બાતો બચોસે ફીર મીલાઉં
 ચે સુનકરયાઅલીમંચે ખુશ હુવા તબ મૈને હઝરત ખીઝરકો યુકલાતબ
 કે હઝરત યહાંસે ઇસ બદેકે વરકા હયે જીયાદા દુરયા નજદીક રસ્તા.
 ખીઝર બોલે મદીના શહેર અનવર હયે યહાંસે સાબારસકી રાહ ઉપર.
 ચે સુનકર ફીર હુવા દીલગીરમેં જબકે ઇતની ઉમ્મર કાંપોહંચેમેરીઅબ.
 ખીઝર બોલેકે કયું હોતેહોદીલગીર વોરબસે દુર નહીં દીલચે રખોધીર.
 હઝરોં બરસકા ધસ્તા ગુઝારે અલીતો સા બરસકી રાહપે આગે
 ખુદાકે હુકમસે પોહંચોગે કલ ધર જુમલાકા હયે વો મોલા આપરહબર.
 હમારે પાસ અંદ મુદદત રહો તુમ તો કુછ દીલજનસે ખીદમત કરેં હમ.
 રહા મેં ચા અલી કંઈ દીનતલક વહાં ખીઝરકી મેરી ખીદમત બાદીલોબ.
 કે અકદીન હુકમ રખ્યાનીસે ચકબાર વટા કાલી ફલકસે હુઘ નમુદાર.
 લગે ખીજલી અમકારે ચમકને અલી અધી લગે બાદલ ગરજને.
 કે વચસેમેં ચકાયક કાલા બાદલ ઉતરઆયા વસીં હજરતકે આગલ.
 સલામ આકર કયા હઝરત ખીઝરકુ પુછા અબર બરસોગા કહાં તું.
 મંચે બરસુંગા મદીને શહેર અંદર બોલા બાદલ કે હુકમેં રબસે બકર.
 ખીઝર બોલે મદીનેકા ચે ઈનિસાન તુઇસકોવરલીબ પોહંચાઇસીઆના.
 તુ ઇસકો ઇસકી અંગનાઇમેં ઘરકર પીછે તુ બરસ ઉસકે સરકે ઉપર.
 કહા બાદલ લીજઉં બાદીલોબ ફીર ઉસબાત લાંબાએદુમઉસીઆં.
 હુએ હઝરત ખીઝર રખસત મેરેસે ખીઝકરમુજકોઊસ બાદલકી દુમમેં.
 લઆયા મુજકોહયે બાદલ યહાંપર ઉતારા આકે અંગનાઇકે અંદર.
 બરસનેકો લગાફીરમુજપે બરસાત સુનાઇયા અલી મૈં તુમકો સબબાત
 અલી બોલેકે અબ ખુલાવાવો નાઇ તમીમ અનસારીકા દેવે સફાઇ.
 તમીમ અનસારીકીજબ હુઘહબમત લી ઉનકી બનગઇઅસલીને સુરત,
 તમીમઅનસારીકી બાતે સુનેજબ લી સારી ખદકમી હયેરતહુએ તબ,

તમીમ અનસારી આશ શલક મ્યાને સો તખહજરત ઊમરનેલી પછાને.
 તમીમ અનસારી કે ઔરત દીલાએ વોઅસહામીકાતખ રખસત દીલાએ
 તમીમ અનસારી વરગએહોકેરખસત લગે કરનેકોહરદમ અયશો અશરત.
 ને હકને સારી મુશકીલ ખોધ ઉનકી યુંહી ખોવે હમારી ઔર સભોંકી.
 તમીમ અનસારીકી પુરી હક ખાત પડે યોરોં નખીપર અલક સલવાત.
 ગુલામી અબહુઈ મજલીસલી આખર લુટાદે માકીકે દુરરો જવાહીર.
 • તુ ઇસ મજલીસમેં દામન ઝાકરખ સુખનકા એક દુર દીલમેં તુ ધરખ.
 દીએ તુ મુફતમેં સખ દુર લુટાકર ખસઇસમજલીસમેં સખકમુંહલગાકર,
 પર આખર દુર તેરેકયાઆએગેકામ ગનીમતખુજ સાખાશીકા ઉનઆમ.
 સુખનકે દુર તો હો જવેગે હાસીલ વલે શાખાશી પાના બહોત મુશકીલ.
 ગુલામી ઇસ સીવા અત માંગકુછરૌર રહે ઇમાં સલાઅત આકખત ખૈર.
 મુસલમાનોંપે માંગે હકકી રહમત તસાહુક સખકે દેખે તોલી જન્નત.
 તુરખ અબ વીરદક લમેકાસુખહોશામ મુનાકીસ્સેકાસખ આગાઝોઅંજમ.
 અઝીઝાં સુનકે ઇસ કીસ્સેકા મઝલું સદહ તુમ ખખસનામેરે સુખનકું.
 મંચેઅંદાનઇકહાકુછતોકફાઅશ આર ગરઝ યક યાદગરી થી સઝાવાર.
 કે આખર હયે ફના ઇનસાનકીઝાત મગર દુનયામેં રેહજવે મેરી ખાત.
 મંચેઅંવલશઅરમેં વાકીફ નથાકુછ અલી ઇવ ખરસમેં કેહને લગા કુછ.
 નદાહોકે મેરે ઉસતાદ અશઆર મંચેસીખાઅસ્સદહના અશરગુલઝાર.
 કહા ભાઇ ને હંચેલીખનેમેં ઊંસતાદહુવા લીખનામેરેતઈ ઊસ્સેઅમદાદ.
 ગુલામરસુલ નામ હયેગા મરસ્યાંમે તખલુસ મતલખ હયેસખરે ખતોંમે.
 મુનાકખ મદહમેં અનવર મુદામી હયે કીરસોમેં લકખ મેરા ગુલામી.
 • મેરા મૌલુદ હયે દર શહેર સુરત કયા ખમખતમેં અંદ મુદતસકુનત.
 યે કીસ્સા ફારસી થા નસર મનકુલ કયા ઇસકોમૈં હીંદી નઝમ ખેમુલ.
 થીફરમાયશ ને કેહતા ભાઇકી યુ કે તુમ હીંદી કરો ઇસ ફારસીકો.
 બુદા લાકર દયા ઉસકે અસલકો મુતતખઅમેં કયા હીંદી નકલકો.
 બહોત તાકીદ સઅદુદદીનકી થી મીયાં જઅફરનેલી કુછકમ નહીં કી.
 મૈં કી કીસ્સેમેં ઇસ ખાતર ઉતાવલ ખુદાને કુફલ દીલકે ખોલદીએ કુલ.
 મુજે કીસ્કી ન કુછઉમ્મીદનઈ થી વલ્લકીન કુછ મદદ હો ગઈ અલીકી.

સેના ખારા સૌ અઠારાક દરમ્યાં થીતારીખચૌધવીઆરમાહેઅખાન.
 મૈને ખમખાતમેં ઉસકો કયા થા ખંધારોંકી સૌ મસજીદમેં લીખાયા.
 જુમ્મ્યકીસુબ્હાહ ઠંડકી સરસરી થી વે: મસજીદ દોસ્તદારોંસે ભરીથી.
 યે ક્રીસ્તા ઉસધડી પોંચા હયેઆખર પડે સખ ફાતેહા હઝરત નખીપર.
 ખૈતાનૌ સૌ ઊપર ચાલીસપર દો હુધ ઇસકીસ્સેકી ફીલજુમલાગીનલો.
 અલી ક્રીસ્સેઠા યહાં ખસકર ગુલામી દરંદાં પડ મોહમ્મદપર મુદામી.

જાહેર ખખર.

સરવે સોખીને સજ્જનોને માલમ થાય જે અમારી દુકાને સધળી જ્ઞાતનાં પુસ્તકો મળશે, માટે જે સાહેબોને જ્ઞેષ્ઠજ્ઞે તેણે નીચેને સરનામે પત્ર વહેવાર કરવો તે શિવાય મુસલમાની કીસ્સાઓ તથા નાટકો તથા અર્થો તથા વાર-તાઓ તથા વૈદકો, જ્ઞેતીય વગેરે હરેક જ્ઞાતનાં પુસ્તકો અમારે ત્યાંથી મળશે.

- ૦-૨-૦ મહમદ હનીફનો કીસ્સો.
- ૦-૪-૬ મજમુએ મદ હયાત.
- ૦-૨-૦ સાહેબન સાહપરીનો કીસ્સો.
- ૦-૩-૬ બીબીમરીયમનો કીસ્સો.
- ૦-૧-૩ દોગ્યાએ ગળુલ અરસ.
- ૦-૨-૦ નુર નામા.
- ૦-૨-૦ સાએ એમાનનો કીસ્સો.
- ૦-૨-૦ છપીલી ભડીયારી.
- ૦-૧-૩ સાહી નામુ
- ૦-૬-૦ આગોળાહાર ચારદરવેસનો કીસ્સો.
- ૦-૧-૬ ઈંદરસમા ચીતરવાળી
- ૦-૨-૦ ઇન્નાએફતાના મહાતમ
- ૦-૧-૦ શકરાત નામા તથા મઝોતનાંમા.
- ૦-૩-૬ મદેનખી આગે રસુલ
- ૦-૨-૦ કીસ્સા બીરુલ અલમકા.
- ૦-૧-૦ વફાત નામા બીબી ફાતમાકા
- ૦-૧-૩ મજમુએ મરસીઆ
- ૦-૧-૦ જમજમાકી બોપરીનો કીસ્સો.
- ૦-૧૨-૦ હાતમતાઇનો કીસ્સો
- ૦-૧-૩ છેલ અટાક મોહના રાંણી
- ૦-૧-૩ તોરા ઇસકી લાવણીઓ
- ૦-૧-૦ ચુવા બીલ્લીનો કીસ્સો.

બુકસેલર મનસુખલાલ મગનલાલ.

કે. નવી સડક ઉપર દુકાન નંબર ૧૧૩.

